நன்கொடை

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

உ

சிவமயம்.

அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

சின்ன திருவாசகம் எனவழங்கும்



திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதிமூலம்,

சென்னைக் கவர்னர்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத்

தமிழ்ப் புலவராயிருந்த

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரால்

தாம் இயற்றிய உரையோடு,



சென்னை ரூலை

ஆர். பி. பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.



௧௮௯௧ ஆனி-மீ. 1891

விலை அ௵-௫.

பரமபதி துணை.

திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

பொலிவையுடைய திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய விறைவன்மேல் நூறு செய்யுளால் அந்தாதித் தொடையா யமைந்த நூலென ஐந்து சொல் நான்கு சந்தியாய் விரவித்தொக்க அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய்ப் பதிற்றந்தாதி என்னும் பிரபந்தத்திற்குக் காரணக்குறியாய் வந்தது. திருபொலிவு, கருவை ஓர் திருப்பதி அது இடவாகுபெயராய் இறைவன் மேனின்றது. பதிற்றுப்பத்து பப்பத்துச் செய்யுள் ஒவ்வோர் சந்தமாக வரும் நூறு செய்யுளின் மேல் பண்பாகுபெயராய் நின்றது. அந்தாதி அந்தம் ஆதி எனப் பிரித்து ஒரு செய்யுளினிறுதி மற்றொரு செய்யுளின் முதலில்வர அந்தாதித்துத் தொடுக்கப் படும் நூலென ஒருசொல்லாய்ப் பிரபந்தத்தின் மேனின்றன. திருக்கருவை உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். கருவைப் பதிற்றுப் பத்து உருபும் பயனுந் தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். பதிற்றுப்பத்து பதிற்றாகிய பத்தென நிற்றலால் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். பதிற்றுப் பத்தந்தாதி உருபும் பயனுந் தொக்க மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். பதிற்றுப்பத்து பத்தாகிய பத்தென விரிந்து நூறு என்னும் இலக்கத்தின்மேல் நின்றது. திரு என்பதை கருவைக்கு இயற்கையடையாக்கிக் கருவையி லெழுந்தருளிய இறைவன்மேல் நூறு செய்யுளால் அந்தாதித் தொடையா யமைந்த நூலென நான்கு சொல் மூன்று சந்தியாய் நூன்மேனின்றதெனினு மமையும்.

இது பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுளாற் றொடுத்த காப்பியம் ஆகாது சொற்றொடர் நிலைச்செய்யுளாற் றொடுத்த நூல்மேனின்றது. பதிற்றந்தாதி பத்துவெண்பா, பத்துக் கலித்துறை பொருட்டன்மை தோன்ற அந்தாதித்துப் பாடுவது. பப்பத்தாகப் பலசந்த விருத்தங்கள் முதலிய செய்யுளின் பொருட்டன்மைதோன்ற நூறுசெய்யுளால் இடையிற் பாடும் புலவன் காரணப்பெயராகப் பெயர்தந்தமையால் பதிற்றுப் பத்தந்தாதியெனக் காரணவாக்கப் பெயராய் வழங்கி வருகின்றது.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

ஆனகருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிச்சொல்லலங்கன்முற்று
மூனவுருவாங்கனவினையிளைசரணமிசைச்சாத்தத்
தானவருவிபொழிதடக்கைத்தறுகட்சிறுகட்புகர்முகத்துக்
கூனல்வெண்பிறைக்கோட்டுக்குணகுஞ்சரத்தினடிதொழுவாம்.

(இ-ள்.) ஆன—என்றுமுள்ள, கருவைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி—திருக் கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி யெனப் பெயர் வாய்ந்த, சொல் அலங்கல்—சொல்லாகிய மலராற்றொடுத்த மாலையை, முற்றும்—திருமேனிமுற்றும், ஞான உருவு ஆம்—ஞானவடிவாகிய, களஈசன்—திருக்களா மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, நளினம் சரணமிசை சாத்த—தாமரை மலர்போன்ற திருவடியின்மேல் சாத்த, தானம்—மதத்தை, அருவி—மலையாறுபோல,பொழி-சொரியும், தடகை—நீண்ட துதிக்கையையும், தறுகண் சிறுகண்—அஞ்சாமையையுடைய சிறிய திருக்கண்களையும், புகர்முகத்து—புள்ளிவாய்ந்த திருமுகத்தையும், சுடனல்—வளைந்த, இளவெண்பிறை—இளமைவாய்ந்த வெள்ளிய பிறையை யொத்த, கோடு—கொம்பையுமுடைய, குணகுஞ்சரத்தின்—குணவிநாயகரது, அடிதொழுவாம்—திருவடியை வணங்குவாம்.

சிவபெருமானுக்குச் சாங்கம் உபாங்கமும் திருவருள் வடிவாதலால் முற்றும் ஞானவடிவாங்கள வீசன் எனவும், எண்சாணுடம்புக்குத் தலையே பிரதானமாதலால் அத்தலத்தில் எழுந்தருளிய குணவிநாயகரைக் குணகுஞ்சரமெனவுங் கூறினர். நளினசரணம் இரண்டும் வடசொல்லாதலால் "இயல்பினும் விதியினும் நின்ற வுயிர்முன்" என்ற சூ—ஆல் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்து மிகாது "இடையுரிவடசொலின்" என்ற சூ—ஆல் இயல்பாயிற்று. குணகுஞ்சரமென்பது மது. பிறைத்தொழிலாகு பெயராய்ச் சந்திரன்மேனின்றது. பிற பகுதி, அகரவீறு கெடுதல் சந்தி, ஐ புடைபெயர்ச்சி விகுதி.

நூல்.

சீரார்கமலச்சேவடியென்சிந்தையிருத்தியுனதுதிருப்
பேராயிரமுமெடுத்தோதிப்பெம்மான்கருவையெம்மானென்
றூராவமுதமுண்டவர்போலனந்தானந்தத்தகநெகிழ
வாராவின்பமறிவித்தாயறியேனிதற்கோர்வரலாறே.

(இ-ள்.) சீர் ஆர்—பொலிவமைந்த, கமலம் சே அடி—தாமரைமலரை யொத்த வுனது திருவடியின்கீழ், என் சிந்தை இருத்தி—எனது மனம் நிலைபெறச்செய்து—உனது திருபேர் ஆயிரம் உம்—உனது ஆயிரந் திருநாமங்களையும், எடுத்து ஓதி—எடுத்துக் கூறி, பெம்மான்—பெருமானே, கருவை எம்மான்—திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய எமதிறைவனே, என்று—என்று துதித்து, ஊரா அமுதம்—தெவிட்டாத வமுதத்தை, உண்டவர்போல்—பருகினவரைப்போல, அனந்த ஆனந்தத்து—அளவில்லாத பேரானந்தத்தால்,அகம் நெகிழ—மனம் நெக்குவிட்டுருக, வாரா இன்பம்—பிறர்க்கமையாத அப்பேரின்பத்தை, அறிவித்தாய்—அடியேனுக்குத்தந்தருளினாய், இதற்கு—அவ்வருளினைமைக்கு, ஓர் வரலாறு—அடியேனிடத்து நிகழும் நற்செய்கையை, அறியேன் கனவிலுமறியேன், (இஃதோர் பெருவியப் பென்றபடி.)

அடியேனிடத்து அன்பு ஓர் தினையளவு மில்லாதிருக்கத் தேவரீர் இவ்வாறு செய்தது ஒரு பெருவியப் பென்பார் அறியேனிதற்கோர் வரலாறென்றார். ஊரா ஈறு கெட்ட எதிர் மறைப் பெயரொச்சம், ஊர் பகுதி, ஆ எதிர் மறை

யிகுதி, அனைத் [illegible] ய, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்ச விகுதி. (க)

ஆறாக்காமக்கொடியகனலைவர்மூட்டவவலமன
நீறாய்வெந்துகிடப்பேனைநின்றாள்வழுத்தநினைவுதந்து
மாறாநேயத்திரவுபகன்மறவாதிருக்கவரமளித்தாய்
சீறாடரவமுடித்தசடைக்கருவைவாழுஞ்செழுஞ்சுடரே.

(இ-ள்.) ஆறாத—என்று மவியாத, காமம்கொடிய கனல்—காமமாகிய கொடிய கனலை, ஐவர் மூட்ட—மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்து மூட்ட, அவலம் மனம்— (அதனால்) வலிமையிழந்த எனது மனம், நீறு ஆய் வெந்துகிடப்பேனை—சாம்பலாய் வெந்து கிடக்கும் எனக்கு, நின் தாள் வழுத்த—உனது திருவடியைத் துதிக்க, நினைவுதந்து—எண்ணமருளி, மாறாத நேயத்து—மாறாத நேயமாகிய வுன்னை, இரவுபகல் மறவாது இருக்க—இரவிலும் பகலிலும் மறவாமலிருக்க, சீறு ஆடு அரவம்—சீறி ஆடும் பாம்பினை, முடித்த சடை—தரித்த சடையை யுடைய, கருவை வாழும் — திருக்கருவை யென்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய, செழும் சுடரே—நிறைந்த வொளிப்பிழம்பா யுள்ளவனே, வரம் அளித்தாய்—வரந் தந்தருளினாய்.

அவிக்க அவியும் நெருப்பைப்போலாது உடலுள்ளளவும் இருத்தலால் ஆறா கொடிய கனல் எனவும், போகம் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென ஐந்து வகைப் படுதலால் ஐவர்மூட்ட எனவும், மனம் அவர்கள் வசப்பட்டொழுகுதலால் அவலமெனவும், அம்மனத்திற்கோர் செயலின்மையால் நீறாய் வெந்து கிடப்பேனை எனவும், உன் றிருவருளுணர்த்த வந்தமையால் நின்றாள் வழுத்த நினைவுதந்தெனவும், அத்திருவருள் மேலீட்டில் சிவஞானமேலிடுதலால் மாறா நேயத்தெனவுங் கூறினார். ஐவரென்னுஞ்சொல் காமமென்னுங் குறிப்பால் இந் திரியங்களை யுணர்த்தி நிற்றலால் தொகைக் குறிப்புச்சொல். ஆய் செயவெனெச்சத்திரிபு. வழுத்த நிகழ்கால வினையெச்சம். வழுத்து பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்ச விகுதி. ஐ உருபு மயக்கம். (உ)

சுடரேவலியத்தடுத்தாண்டதுணையேபிறவித்தொடுகுழிவீ
ழிடரேயகலக்களாநீழலிருந்தகோவேயெம்பெருமா
னுடலேயோம்பித்திரியுமென்னையுன்னைநினைக்கப்பணித்தவருட்
கடலேயுனையன்றொருதெய்வங்காணவழுத்தக்கடவேனே.

(இ-ள்.) சுடரே—ஒளிப்பிழம்பாயுள்ளவனே, வலிய தடுத்து ஆண்ட—வலிய என்னைத் தடுத்து அடிமை கொண்ட, துணையே—எனக்கோருயிர்த் துணையே, பிறவிதொடுகுழி வீழ்—பிறவியென்னும் தோண்டப்பட்ட கடலில் வீழ்ந்து வருந்தும், இடரே அகல — துன்பத்தை யகன்றுய்ய, களாநீழல் இருந்த—களாமரத்தினிழற் கீழ் எழுந்தருளியிருந்த, கோவே—இறைவனே, எம்பெருமான்—எமது பெருமானே, உடலே ஓம் பித்திரியும் என்னை—உடம் பினையே ஒருபொருளாகப் பேணித்திரியு மறிவீனனாகிய என்னை, உன்னை நினைக்க—உன்னைச் சதாகாலமுங் கருத, பணித்த அருள் கடலே—ஏவிய கரு

ணைக் கடலே, உனை அன்று—உன்னையன்றி, ஒரு தெய்வம்—மற்றொருதெய் வத்தை, காண வழுத்த—காணவும் துதிக்கவும், யான் கடவேனோ—யான் செய்யக் கடவேனோ,

சோமசூரியாக்கினிகளுக்கு ஒளிதரும் பேரொளியாதலால் சுடரொன்றூர் களா வென்பது ஈறு குறுகிக்களவென வரும். "குறிய தன்கீழாக்குறுகலுமத னோடு கரமேற்றலும்" என்ற சூ-ஆல். பணித்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் பணி பகுதி, வழுத்த நிகழ்கால வினையெச்சம். வழுத்து பகுதி, யான் கட வேனல்லன் என்னும் பொருண்மேனிற்றலால் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொ ருட்டு. காணக் கடவேன் வழுத்தக் கடவேன் என நிற்றலால் வியங்கோள் வினைமுற்று. அன்றி என்னும் வினையெச்சம் அன்று எனத் திரிந்தது "அன்றி யின்றியென் வினையெஞ்சிகரம்" என்னும் சூ-ஆல். (௩)

வேனிற்சிலைவேடொடுகணைக்கும்விளங்குமகளிருளங்கவற்றும்
பானற்கொடியவிழிவலைக்கும்பற்றாய்வருந்தியனுதினமு
மீனத்துயரக்கடலழுந்துமெனையும்பொருளாவடிமைகொண்ட
ஞானத்துருவேதமிழ்க்கருவைநம்பாபொதுவினடித்தோனே.

(இ-ள்.) வேனில் சிலைவேள்—வேனிற் காலத்திற்குரிய கரும்பு வில்லை யேந்திய மன்மதன், தொடுகணைக்கும்—எய்யும் அம்புக்கும், விளங்கும் மக ளிர்—ஆபரணங்களால் விளங்கும் பெண்கள், உளம்கவற்றும்—மனத்தைக்கவலை ப்படுத்தும், பானல்—நீலோற்பல மலரையொத்த, கொடிய விழிவலைக்கும்—கொடிய கண்களாகிய வலைக்கும், பற்று ஆய் வருந்தி—ஒருசார்பாய் வருந்தி, அனுதினமும்—எந்நாளும், ஈனம்—இழிவாகிய, துயரம் கடல்—துன்பமாகிய கடலில், அழுந்தும்என்னை உம்—அழுந்துகின்ற என்னையும், பொருளாக—ஒரு பொருளாகக் கருதி, அடிமைகொண்ட—ஆட்கொண்ட, ஞானத்து உருவே ஞானவடிவாயுள்ளவனே, தமிழ் கருவை நம்பா—தமிழ் வழங்கும் திருக்கரு வையில் எழுந்தருளிய இறைவனே, பொதுவில் நடித்தோனே—சிற்சபையில் ஆனந்தக் கூத்துப் புரிபவனே, (நீயாட்கொண்டதற்கு ஓர் கைம்மாறு அறிந்திலன்.)

கவற்றும் நிகழ்கால வினைப்பெயரெச்சம். கவற்று பிறவினைப் பகுதி, உக ரக்கேடு சந்தி, உம் எச்ச விகுதி. ஆக என்னும் வினையெச்சத்தின் ஈறு கெடு தல் "சாவ வென் மொழியீற்றுயிர் மெய் சாதலும் விதி" என்ற சூத்திரத் தின் உபலக்கணத்தால். (௪)

நடித்தேன்பொய்க்கூடெடுத்தவமேநன்னாள்கழியவிந்நாளிற்
படித்தேனுனதுதிருநாமம்பண்டைவினையின்பற்றறுத்தேன்
பிடித்தேன்பிறவிக்கடனீந்தப்பெரியபுணையாவுனதடியை
முடித்தேனுள்ளத்தெண்ணமெல்லாங்கருவைவாழுமுன்னோனே.

(இ-ள்.) கருவைவாழும் முன்னோனே—திருக்கருவையி லெழுந்தரு முன்னவனே, பொய்க்கூடு எடுத்து—பொய்யாகிய இச்சரீரத்தை யெடுத்து, நல் நாள் கழிய—நல்ல நாள்கள் வீணாள்பட, அவமே—பயனில்லா தாக, நடித்தேன்—நடித்துத் திரிந்தேன், இந்நாளில் உனது திருநாமம்படித்

தேன்—இளமை கழிந்த இக்காலத்தில் உனது திருநாமங்களை யோதினேன், பண்டைவினை யின்பற்று அறுத்தேன் — (அதனால்) தொன்று தொட்டுள்ள சஞ்சித வினையின் சார்பினை யொழித்தேன், பிறவிக்கடல் நீந்த—பிறவியென்னும் கடலை நீந்திக் கடத்தற்கு, உனது அடியை—உனது திருவடியை, பெரிய புணையாபிடித்தேன் — பெரிய தெப்பமாகக் கைக்கொண்டனன், உள்ளத்து எண்ணம் எல்லாம் முடித்தேன்—என்மனக்கருத்தை எல்லாம் முடித்தனன்.

இளமைப் பருவமென்பார் நன்னாள் எனவும், அந்நாள் வீணாய்க் கழித்தனனென்பார் கழிய அவமே நடித்தேனெனவும், அந்நாள் கழிந்தமைக்கு வருந்துகின்றேனென்பார் இந்நாளெனவுங் கூறினார். திருநாமத்தை ஓதுதலால் சஞ்சித வினை கழிதலும், சஞ்சித வினை கழிதலால் பிறப்பொழிதலும், ஒழிதலால் முத்தியடைதலும் உடைமையால காரணமாலையணி. நடித்தேன் இறந்தகாலத் தன்மை யொருமை வினைமுற்று. நடி பகுதி. பிரமன் முதலியோர்க்கு முன்னோனாய் நிற்றலால் முன்னோனே எனவுங் கூறினார். (ஙு)

முன்னைப்பிறவித்தவப்பயனோமுழுதுமறியாமூடனிவ
னென்னக்கருத்திலெண்ணியோயாதோவறியேனிரவுபகல்
கன்னற்பாகிற்கோற்றேனிற்கனியிற்கனிந்தகவிபாட
வன்னத்தொகுதிவயற்கருவையாண்டானென்னையாண்டதுவே.

(இ-ள்.) இரவுபகல் கன்னல்பாகுஇல்—இரவினும் பகலினும் கருப்பம் பாகைப்போலவும், கோல் தேனில்—கொம்புத் தேனைப்போலவும், கனியில்—முக்கனியைப்போலவும், கனிந்த கவிபாட—சுவைகனிந்த பாடலைப்பாட, அன்னம் தொகுதி — அன்னக்கூட்டங்கள் வசிக்கும், வயல்—வயல்சூழ்ந்த, கருவை ஆண்டான்—கருவாபுரியாளி, என்னை ஆண்டது—என்னையடிமைகொண்டது, முன்னை பிறவிதவப்பயனோ—முற்பிறவியிற்செய்த தவப்பயனோ, முழுதும் அறியாதமூடன்—சிறிதும் அறியாதமூடன், இவன் என்ன—இவனென்று, கருத்தில் எண்ணியோ—திருவுளத்திற் கருதியோ, யாதோ அறியேன்—யாது காரணமோ அறியேன்.

• ஓகாரம் ஐயப்பொருளன. இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. கனி வினைமுதற் பொருளில் வந்த இகர விகுதி தொக்கு நின்ற தொழிற்பெயர். கனி பகுதி, யகரமெய் சந்தி, இ வினைமுதற் பொருளில்வந்த புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, உணர்த்த உணரும் அறிவில்லானுக்கு உணர்த்தவல்லோன் இறைவனே ஆதலால் முழுதுமறியாமூடனிவனென்னக் கருத்திலெண்ணியோ என்றார். (சு)

ஆண்டகுரவனாவானையல்லற்பிறவியறுப்பானை
வேண்டும்பதவிதருவானைவெளிவீட்டின்பமளிப்பானைத் [னைக்
தாண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைத்தொழில்மூன்றியற்றுந்தொல்லோ
காண்டற்கரியபேரொளியைக்களாவினிழற்கீழ்க்கண்டேனே.

(இ-ள்.) ஆண்ட குரவனுவானை — அருட்கண்ணாலடிமை கொண்ட ஞானாசாரியனாயுள்ளவனை, அல்லல் பிறவி அறுப்பானை—துன்பந்தரும் பிறப்பினை வேரோடறுக்கின்றவனை, வேண்டும் பதவி தருவானை—அடியார் வேண்டும்பதவிகளைத் தருகின்றவனை, வெளிவீடு இன்பம் அளிப்பானை—மோட்ச

வின்பத்தைத் தருகின்றவனை, தூண்டல்செய்யா மணிவிளக்கை—தூண்டாத மாணிக்க தீபத்தை, தொழில் மூன்று இயற்றுந்தொல்லோனை—சிருஷ்டிமுதலிய முத்தொழிலையுஞ் செய்யும் பழையோனை, காண்டற்கு அரிய பேரொளியை—காணுதற்கரிய பெரிய ஒளிப்பிழம்பாயுள்ளவனை, களாவின் நிழற் கீழ் கண்டேன்—களாவினிழலின் கீழ்த் தரிசித்தேன். (எனக்குயாதுகுறையுளது.)

மானைக்காட்டி மான்பிடித்தல்போல மானிடத்திருவுருக் கொண்டருளிப் பக்குவமான்மாக்களுக் கருளுதலால் ஆண்ட குரவனுவானை எனவும், ஆட்கொள்ளுதலாற் பிறப்பொழிதலில் அல்லற்பிறவி யறுப்பானை எனவும், பிறவியொழிதலால் சாலோக முதலிய பதங்களைத் தருதலில் வேண்டும் பதவி தருவானை எனவும், அது முடிந்தபின் முத்தியின்பந் தருதலால் வெளிவீட்டின்ப மளிப்பானை யெனவும், ஆன்மகோடிகளின் இச்சாஞானக் கிரியைகளின் மறைப்பைப் போக்கவல்ல வொளியாயென்று நிற்றலால் தூண்டல் செய்யா மணிவிளக்கை எனவும், பிரமன் முதலியோர் போலாது முத்தொழிலும் ஒருங்கேயுடைமையால் தொழின்மூன்றியற்றுந் தொல்லோனை எனவும், சோம சூரியாக்கினிகளுக்கு ஒளியைத்தரும் பேரொளியாதலால் காண்டற்கரிய பேரொளியை எனவுங் கூறினர். தூண்டல் செய்யா ஒருசொன்னீர்மையன. ஆண்ட குரவனுவானை என்பது முதல் வெளிவீட்டின்ப மளிப்பானை என்பது காறும் ஒன்றற் கொன்று காரணமாய் நிற்றலால் காரண மாலையணி. யாது குறையுளது என எழுவாயும் பயனிலையும் அவாய் நிலையான் வந்தன. (எ)

கண்டகண்கள்புனல்பாயக்களிப்பாயுள்ளங்கரையழிய
விண்டமொழியினுக்குழறவிம்மிமேனிமயிர்பொடிப்பப்
பண்டைவசம்போய்ப்பரவசமாய்ப்பரமானந்தத்தெளிநறவ
முண்டுதெவிட்டாவருள்புரிந்தான் கருவைவாழுமுரவோனே.

(இ-ள்.) கருவை வாழும் உரவோன்—திருக்கருவைப் பதியோன், கண்டகண்கள் புனல்பாய—தெரிசித்த கண்கள் ஆனந்த பாஷ்பஞ் சிந்தவும், களிப்பு ஆய் உள்ளம் கரை அழிய—ஆனந்தக் களிப்பிலழுந்தி மனம்வரம்பிகந்தோடவும், விண்டமொழியின்—துதிக்கு மொழியோடு, நாகுழற—நாதடுமாறவும், மேனி விம்மி மயிர்பொடிப்ப — மேனி பூரித்துப் புளகரும்பவும், பண்டைவசம்போய்—முன்னுள்ளதன் வசம்போய், பரவசம் ஆய்—பரவசப்பட்டு, பரமானந்தம்—சிவானந்தமாகிய,தெளிநறவம்உண்டு—தெளிந்த நறவினைவாய்மடுத்து, தெவிட்டாது — தெவிட்டாதிருக்க, அருள்புரிந்தான்—திருவருள் செய்தான்.

பரமானந்த மதுவைப்பருகுதலால் மீதூர்ந்தகளிப்பை, களிப்பெனவும், கள்ளுண்டு களித்தவன் அக்களிப்பிலழுந்துதலால் ஆய் எனவும், கள்ளுண்டு களித்தவன் மனம்வரம்புகடந்தோடத்தலால் உள்ளங்கரையழிய எனவும், கள்ளுண்டு களித்தவன் பேசும்போது நாக்குழறுதல்போலக் குழறுதலால் நாக்குழற எனவும், மதுப்பருகினோன் தன்வசமற்று அதன்வசப்படுதல்போலச் சிவாநந்தத் தேன் பருகினோர் தம்வசம்வந்து பரத்தின் வசப்பட்டு நிற்றலால் பண்டை வசம்

ப்போய்ப் பரவசமாய் எனவும், கள்ளுண்போன் தேக்கெறிய அது உண்டபோது தெவிட்டல்போலாது சிவானந்தமது பருகினோர் தேக்கெறிய வுண்ணினுந் தெவிட்டாமையால் தெவிட்டா அருள்புரிந்தா னெனவுங் கூறினர். விண்ட இறந்தகாலப் பெயரெச்சம், விள் பகுதி, ளகரம் ணகரமாகத் திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, அ பெயரெச்ச விகுதி.

உரகாபரணத்திருமார்பு முமையொப்பனையா ளிடப்புறமுஞ்
சிரமாலிகையும்புரிசடையும்செய்யவாயுங்கறைமிடறும்
வரதாபயமு மழுமானும்வயங்குகரமுமலரடியுங்
கருவாபுரியான்வெளிப்படுத்திக்காட்சிகொடுத்துநின்றனே.

(இ-ள்.) உரகம் ஆபரணம்திருமார்பு உம்—சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த திருமார்பும், உமை ஒப்பனையாள் — உமையம்மையாகிய ஒப்பனும்பிகையின், இடப்புறம் உம்—இடப்பாகமும், சிரமாலிகையும்—அயன்முதலிய தேவர்கள் தலையாற் றொடுத்த மாலையும், புரிசடை உம்—புரியையொத்த சடையும், செய்யவாய் உம்—செவந்த வாயும், கறைமிடறு உம்— ஸ்ரீ கண்டமும், வரத அபயம் உம்—வரதாஸ்தமும் அபயாஸ்தமும், மழுமான் உம் வயங்கு கரம் உம்—மழுவும் மானும் விளங்குந் திருக்கரங்களும், மலர் அடி உம்—தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் ஆகிய இவற்றை, கருவாபுரியான்—திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய இறைவன், காட்சி கொடுத்து நின்றான்—காட்சி கொடுத்துநின்றருளினன்.

வரதம் கீழமைத்த திருக்கரம், அது அடியார்க்கு வேணடியாங் கருளுவது. அபயம் மேலெடுத்த திருக்கரம், அது சரணடைந்தவரை யஞ்சலென்றருளுவது. மழுவேந்திய திருக்கரம் வலக்கரம். மானேந்திய திருக்கரம் இடக்கரம். கருவாபுரி இரண்டும் வட சொல்லாதலால் "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூ—ஆல் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிகாது "இடையுரிவடசொலின்" என்னும் புறனடைச் சூத்திரத்தால் இயல்பாயிற்று. உரக ஆபரணம் உரகாபரணம், வரதாபயம் வடமொழியில் வந்த தீர்க்கசந்தி. புரிசடையொன்றும் புரித்த புரிபோலுதலால் புரிசடை என்றார். செய்யபண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம். செம்மை பகுதி, ஈறு கெடுதலும், மகரமெய் யகரமெய்யாகத் திரிதலும் சந்தி, அ எச்ச விகுதி, யகத்தோற்றம் சந்தி,

நின்றநிலையுஞ்செய்தொழிலும் நினைத்தகுறியும்வழிபாடு
மொன்றுபதமும்பதங்கடந்தவுண்மைப்பொருளுமறியேனை
யின்றுன்னடியாருடன்கூடவெண்ணம்புரிந்தவினியவரு
ணன்றுநன்றுதமிழ்க்கருவைநம்பாவும்பர்நாயகனே.

(இ-ள்.) தமிழ்க்கருவை நம்பா—முத்தமிழ் விளங்கும் திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய இறைவனே, உம்பர் நாயகனே—தேவர்களுக்குத் தலைவனே, நின்ற நிலையும்—யான் நிற்கின்ற ஆச்சிரமம் இன்னதென்பதையும், செய்தொழில் உம்—அவ்வவ்வாச்சிரமங்களில் செய்தற்குரிய செயல்களையும், நினைத்தகுறி உம்—அவ்வச்செயல்களில் நின்று கருதும் மூர்த்திகளும், வழிபாடும்—அம்மூர்த்திகளுக்கு வழிபட்டொழுகும் வழிபாடும், ஒன்று பதமும் — அவ்வழி

பாட்டாற் கைகூடும் பதவிகளையும், பதம் கடந்த உண்மை பொருளை உம்—அப் பதவிகளைக் கடந்து நின்றமுத்தியும், அறியேனை—சிறிதுமறியாத என்னை, இன்று உன் அடியார் உடன்கூட—இப்போது உன்னடியாரோடு கூடிவாழ, எண்ணம் புரிந்த இனிய அருள்—தேவரீர் திருவுளந் தமைத்தருளிய திருவருள், நன்று நன்று—நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்தது.

நின்ற, நிலைத்த என்றபெயரெச்சத்தின் நின்ற றகர தகர விடைநிலைகள் நிகழ்காலத்தின்மேலும் எதிர்காலத்தின்மேலும் நிற்றல் "றவ்வொடு கர வும்மை என்னுஞ் சூ-இல் ஈங்கே என்ற மிகையால்" உன் நின் என்பதன் மரூஉ. எண்ணம் புரிந்த ஒருசொன்னீர்மைய. நன்று நன்று வியப்புப் பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். உம்பர் உவ்விடம் இது இடவாகுபெயராய்த் தேவர்கள் மேனின்றது. (கo)

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

நாயகன்முகுந்தன்சததளப்பொகுட்டினான்முகனென்னவீற்றிருக்குந்
தூயவன்கருவைக்களாநிழலமர்ந்தோன்றுணையடிப்புகழினைவழுத்தி
மாயிருஞாலமெடுத்தெடுத்தேத்தவரம்பெறுமதுரநாவலர்கள்
சேயிருவிசும்பிற்கற்பகநீழற்செல்வமும்வேண்டுவதிலையே.

(இ-ள்.) நாயகன்—இறைவனாகிய உருத்திரனும், முகுந்தன்—திருமாலும், சததளம் பொகுட்டின் நான்முகன்—நூறுதளங்களையுடைய தாமரைப் பொருட்டில் வசிக்கும் பிரமனும் என்று கூற, வீற்றிருக்கும் தூயவன்—நிகரின்றியிருக்குஞ் சுத்ததேகமுடையவனாகிய, களாநிழல் அமர்ந்தோன்—திருக்களா நிழலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனது, துணையடி புகழினை—இரண்டு திருவடிப்புகழ்ச்சியை, வழுத்தி—அடுத்துத் துதித்து, மா இரு ஞாலம்—பெரிய நிலவுலகிலுள்ளோர், எடுத்து எடுத்து ஏத்த—எடுத்துப்போற்ற, வரம் பெறும்—வரம் பெற்ற, மதுரநாவலர்கள்—இனியகவிதொடுக்கும் நாவல்லோர், சேய் இருவிசும்பில்—மிகவும் உயர்ந்த விண்ணுலகில், கற்பகநீழல் செல்வம் உம்—கற்பக நிழலில் வசிக்கும் இந்திரசெல்வத்தையும், வேண்டுவது இலை—வேண்டார்.

சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்னு முத்தொழில்களையும் ஆன்மாக்களுய்தற் பொருட்டு நடத்தத் திரிமூர்த்திகளாய்த் தனது கிரியாதியின் தன்மைதோன்ற நின்றானென்பது தோன்றத் தனது எண் குணங்களில் ஒன்றாகிய தூயவன் எனவும், அவனது புகழ்ச்சியைத் துதித்து வரம் பெற்று அவன் திருவடிக்கலப் பினை விரும்புவோர் திருமால் முதலிய பதங்களை வேண்டாரென்பது தோன்ற இன்னது தழீஇய எச்சவும்மை தந்து கற்பகநீழல் செல்வமும் வேண்டுவதிலை என்று கூறினார். ஏத்த என்னும் வினையெச்சம் வரம்பெறும் என்னும்பெ யரெச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தவாறு அது இடைப்பிறவரல். எடுத்தெடுத்து வியப்புப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். ஏத்த நிகழ்கால வினையெச்சம். ஏத்த பகுதியாயிரு என்னும் உரிச்சொற்றொடர் ஈறுகெடும்படியேய் பெறுதல் பகுதித்தொற்றும் பெறுதல் "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரம். (மக)

‍ேவண்டுவதொன் றுதமியனெப்பிறப்பும்வெந்தழனரகிடைவிழினுங்
காண்டகுசிறப்பினரம்பையர்சூழக்கற்பகநீழல்வைகிடினுந்
தூண்டகுசுடரோகளாநிழலமர்ந்தசோதியேகருவைநாயகனே
யாண்டகாய்நினதுதிருவடிக்கமலத்தன்பெனுமழிவிலாப்பொருளே.

(இ-ள்.) தமியன் எ பிறப்பு உம் — ஓர் பற்றுக்கோடில்லாத அடியேன் எந்தச் சனனமெடுக்கினும், வேண்டுவது ஒன்று — வேண்டுவதொன் றுளது, (அது யாதென்னில்) வெம் தழல் நரகு இடை விழின் உம் — கொடிய தீயமைந்த நரகத்தில் விழுந்தாலும், காண் தகு சிறப்பின் — கண்டு மகிழுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த, அரம்பையர் சூழ — தெய்வப் பெண்கள் சூழ்ந்து நிற்க, கற்பக ீழல் வைகிடின் உம் — கற்பகநிழற் கீழிருந்து அரசுசெய்யினும், தூண்ட கு சுடரோ — தூண்டுந் தீபம்போலு மலவிருளையோட்டும் ஒளியே, களாநிழல் அமர்ந்த சோதியே — களாமரத்தின் கீழெழுந்தருளிய சந்திர சூரியரொளி வாய்ந்தவனே, கருவை நாயகனே — திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய இறை வனே, ஆண்தகாய் — அயன்முதலிய தேவர்களுக்குள் ஆண்தன்மையையுடை யவனே, நினது திருவடி கமலத்து — உனது திருவடித்தாமரையின்கீழ், அன்பு என்னும் அழிவு இல்லாதபொருள் — வைக்கும் அன்பென்று சொல்லப்பட்ட அழிவில்லாத பொருளையே.

அவரவர் பக்குவத்திற்கு எற்ப அவரவருள்ளத்தில் தீபம்போலும் சந்திரன் போலும் விளங்குதலால் தூண்டகுசுடரோ, களாநிழலமர்ந்த சோதியே எனவும், அன்பேசிவமாதலால் அழிவிலாப்பொருளே எனவும், நரகிடை விழினும், கற்பகநீழல் வைகிடினும் அவ்வன்பே எப்பிறப்பும் வேண்டுவதொன் றென்ற மையால் சாக்கிராதீதநிலையெனவும் புலப்படுதல்காண்க. தமியன்தன்மை ஒரு மைப்பெயர்ச்சொல். தமி பகுதி, யகரமெய்சந்தி, அன் தன்மை ஒருமை விகுதி. ஆண்டகை ஆண்டகாய் விளிவேற்றுமை. (௧௨)

அழிவிலாப்பொருளேபழமறைக்கொழுந்தேயலையெறியமுதவாரிதியே
யொழிவிலாதருளுங்கற்பகக்கனியேயொப்பனைமைப்பரந்தெறிக்கும்
விழியினாலுருகவொருபுறமளித்தவிமலனேகருவையம்பரனே
யிழிவிலாப்புனையாம்பிறவியங்கடனின்றேறநான்பெற்றதுன்பதமே.

(இ-ள்.) அழிவு இல்லாத பொருளே — எக்காலத்தும் அழிதலில்லாத பொருளாயுள்ளவனே, பழமறைகொழுந்தே — தொன்று தொட்டுள்ள வேத மென்னும் வித்தினின்றெழுந்த கொழுந்தே, அலை எறி அமுதவாரிதியே — அடியாருளத்தில் அலைவீசிப் பரந்த பேரானந்தமென்னும் அமுதசாகரமே, ஒழிவு இலாது அருளும் கற்பகம் கனியே — என்றும் நீங்காது சரணடைந்தோர்க்கு வேண்டியவற்றைத் தந்தருளும் கற்பகக்கனிபோல்பவனே, ஒப்பனை — ஒப்பனை யென்னும் உமையம்மையாரது, மை பரந்து எறிக்கும்விழியின் ஆல் — மைபரவி விளங்கும் கடைக்கட் பார்வையால், உருக ஒருபுறம் அளித்த விமலனே — திரு வுளமுருக வாமபாகத்தை யளித்தருளிய விமலனே, கருவை அம்பரனே — திருக் கருவையி லெழுந்தருளிய இறைவனே, இழிவு இல்லாமல் — மீளவும் ஆழுத லில்லாமல், பிறவிக்கடல் நின்று எற — பிறவியாகிய கடலினின்றும் நான்

களையேற, புணையாக பெற்றது — அடியேன் நெப்பமாகப் பெற்றது, உன் பதமே—உனது திருவடியையே (யான் என்ன குறையுளேனென்றபடி.)

ஆக என்னும் உடன்பாட்டுவினையெச்சத்தினீறும், இல்லாமல் என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சத்தினீறும் தொக்கன. பழமறைக்கொழுந்தே, அலையெறிய முதவாரிதியே, ஒழிவிலாதருளுங் கற்பகக் கனியே சிறப்புருவகவணி. மக்கள் நோய்தீர்தற் பொருட்டுத் தாய்பத்தியமிருத்தல்போல ஆன்மாக்கள் மலநோய் தீரப்போகநுகர்தற் பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டன னென்பார் விழியிணு லுருகவொரு புறமளித்த எனவும், தனக்கெனவோர் பற்றிலனென்பார் விமல னெனவுங் கூறினர். (௩௩)

உன்பதமேத்தித்துன்பவேரறுக்கவுலகினிற்றிருவுடன்வாழு
மன்பதைக்கெல்லாமெய்திடுந்தரமோவலியவந்தெனைத்தடுத்தாண்டுள்
ளன்புவந்தொருவரறிந்திடாவறிவுமறிவுறுத்தருளினையதற்கு
முன்பெதுபுரிந்தேன்கருவையம்பதிவாழ்முதல்வனேமுக்கண்வானவனே.

(இ-ள்.) கருவை அம்பதிவாழ் முதல்வனே—திருக்கருவை யென்னும் திருப்பதியில் வாழும் முதல்வனே, முக்கண் வானவனே—மூன்று கண்களை யுடைய தேவனே, உன்பதம் ஏத்தி—உனது திருவடியைத் துதித்து, துன்ப வேர் அறுக்க—பிறவித் துன்பத்தை வேரோடறுக்க, உலகினில் திருவுடன் வாழும்—உலகத்தில் செல்வத்தோடு வாழும், மன்பதைக்கு எல்லாம் எய்திடும் தரமோ—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் வாய்க்குந் தரமோ, என்னை—அவ்வுயிர்களுள் ஒருவனாகிய என்னை, வலியவந்து தடுத்து ஆண்டு—தானே வலிய வந்து தடுத்தடிமைகொண்டு, உள் அன்புவந்து—என்னுள்ளத்தில் அன்பு முளைக்க, ஒருவர் அறிந்திடாத அறிவு உம்—ஒருவரைப் பகைவர் அயலினர் நட்பினரென்று பகுத்தறியாத மெய் யுணர்ச்சியையும், அறிவுறுத்தருளினை—அறிவுறுத் தருளினாய், அதற்கு—அச்செயலுக்கு, முன்பு எதுபுரிந்தேன்—முன்பு யாது வழிபாடுசெய்தேன். (நானறியேனென்றபடி.)

திரு என்றது மணி பொன் நெல்முதலிய வற்றை. மக்களுள்யானொருவனுமிருக்க என்னை வலியவந்து தடுத்தாட் கொண்டது என்றரமல்லவென்பது தோன்ற எய்திடுந்தரமோ என்றும், அதன்மேல் உள்ளன்பும், இவர் உறவினர், இவர் பகைஞர், இவர் நட்பினர் எனப் பகுத்தறியாத சமத்துவமும் வருகை ஆட்கொண்டதனால் என்பது தோன்ற அறிவுறுத்தினை என்றும், அவ்வருளுதற்குத்தான் செய்தவழிபாடு இன்னதென்பது புலப்படாமைதோன்ற அதற்குமுன் பெது புரிந்தேன் என்றும் கூறினர். வழிபாட்டால் உள்ளன்பும், சமத்துவமுந் தோன்றுதலும், இவற்றால் சிவபெருமான்வந்து ஆட்கொள்ளுதலுங் காரியமாதலால் காரணமாலையணி. வந்தசெயவெனெச் சத்திரிபு. (௩௪)

வானெரியுறல்கான்மண்ணெனப்பகுத்துவரும்பெரும்பூதமோரைந்து
மானமுக்குணமுங்கரணமோர்நான்குமனைத்துமாயாதியீறின்றி
யூனுறையுடலுக்குயிருமாயுயிருக்குணர்வுமாயொன்றினுந்தோயா
ஞானநாயகனேகருவையம்பரனேநானறிந்துரைக்குமாறெவனோ.

(இ-ள்.) வான் எரி அறல்கால் மண் என்ன பகுத்து— ஆகாயமெனவும் தீ எனவும் நீரெனவும் காற்றெனவும் மண்ணெனவும் பகுக்கப்பட்டு, வரும் பெரும்பூதம் ஓரைந்தும்—வாராநின்ற பெரிய பூதங்களைந்தும், ஆன முக்குணமும்—அமைந்த முக்குணங்களும், கரணம் ஓர் நான்கும்—அந்தக் கரணங்கள் நான்கும், அனைத்தும் ஆய்—இவைமுதலிய யாவுமாய், ஆதி ஈறு இன்றி—தனக்கோர் முதலும் ஈறுமில்லாமல், ஊன் உறை உடலுக்கு உயிரும் ஆய்—தசையால் நிலைபெற்ற வுடம்புக்கோருயிருமாய், உயிருக்கு உணர்வும் ஆய்—அவ்வுயிருக்கோருணர்ச்சியுமாய், ஒன்றின் உம் தோயாத—உடனாய்நின்ற அப்பொருள்களொன்றினுந் தோய்வின்றி நின்ற, ஞானநாயகனே—ஞானவடிவாகிய இறைவனே, கருவையம்பரனே—திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய பெருமானே, நான் அறிந்து உரைக்கும் ஆறு எவன்—நான் உன்னை உணர்ந்து துதிக்கும் வகை எவ்வாறு. (அறியேனென்றபடி.)

ஒன்றினுந் தோயாது சுயம்பிரகாசமாய் நிற்குஞ் சிவமென்பது தோன்ற ஒன்றினுந்தோயாத ஞானநாயகனே எனவும், உயிர்களின்வழி நிற்குஞ் சத்தி என்பது தோன்ற அனைத்துமாய் உயிருமாய் உணர்வுமாய் எனவும், இவ்வாறு இருவகைப் பட்டுநிற்றலால் உன்னை எவ்வாறு உணர்ந்து துதிப்பனென்பது தோன்ற நானறிந் துரைக்குமாறெவனெனவுங் கூறினர். (கரு)

எவனுயிர்க்குயிராயெள்ளுமெண்ணெயும்போலெங்கணுமிடையறாநின்றா
னெவனனைத்துலகுமீன்றுகாத்தழிக்கவிறைமைசால்மூவுருவெடுத்தோ
னெவன்முதலிடையீறின்றியெஞ்ஞான்றுமீறிலாமறைமுடியிருப்பா
னவனெனைப்புரக்கத்திருக்களாநீழலமர்ந்தருள்புரிந்தகாரணனே.

(இ-ள்.) உயிர்க்கு உயிராய்—உயிர்களுக்கோருயிராய், எள் உம் எண்ணெய் உம் போல்—எள்ளும், அவ்வெள்ளில் விரவிய எண்ணெயும்போல, எங்கண் உம் இடையறாமல் நின்றான் எவன்—எவ்விடத்தும் இடையறாமல் நின்றவன் எவன், அனைத்து உலகு உம்—எல்லா வுலகத்தையும், ஈன்று காத்து அழிக்க—தந்து பாதுகாத்துப் போக்க, இறைமை சால்—தலைமையமைந்த, மூ உரு எடுத்தோன் எவன்—பிரமன் முதலிய மூன்று திருவுருவங்களையுங் கொண்டருளினவன் எவன், முதல் இடை ஈறு இன்றி—தனக்கோர்முதலும் இடையும் இறுதியுமில்லாமல், எஞ்ஞான்றும்—எந்நாளும், ஈறு இல்லாத மறைமுடி இருப்பான் எவன்—இறுதியில்லாத வேதசிரசில் இருப்பவன் எவன், அவன்—அவனே, என்னை புரக்க—என்னைப்பாதுகாக்க, திருக்களாநீழல் அமர்ந்தருள் புரிந்த—அழகிய களாநீழலில் அமர்ந்தருளிய, காரணன்—காரணனாவான்.

அவன் எழுவாய். காரணன் பயனிலை. தைலம் எள்ளின் உள்ளும் புறம்பும் இருத்தல்போல எப்பொருளினுள்ளும் புறம்புமிடையறாது நிற்றலால் எள்ளுமெண்ணெயும்போல் எங்கணுமிடையறா நின்றான் என்றார். இடையறாமல் என்னும் எதிர்மறை வினைஎச்சம் இடையறா என ஈறு தொக்குநின்றது.

காரணமேதென் றறிகிலேன்றமியேன்கற்றலமனத்தினைக்களைந்து
வாரணிமுலையாளொப்பனையோடுமெழவிடைமேலெழுந்தருளி

நாரணனறியாத்திருவுருக்காட்டிநல்லருள்சுரந்துவாழ்வித்தான்
பூரணன்கருவைக்களாநிழலமர்ந்தபுண்ணியன்விண்ணவர்க்கிறையே.

(இ-ள்.) பூரணன் — எங்கும் நிறைந்தவனும், கருவை களா நிழல் அமர்ந்த—திருக்கருவையில் களாமரத்தினிழலில் எழுந்தருளிய, புண்ணியன்-புண்ணியனும், விண்ணவர்க்கு இறை—அயன் முதலிய தேவர்களுக்கு இறைவனுமாகிய பெருமான், தமியேன் — தனியேனது, கல்தலம் மனத்தினை—கற்பாறையையொத்த கடினமாகிய என் மனத்தை, கரைத்து — மெழுகுபோல் இளகச் செய்து, வார் அணி முலையாள் ஒப்பனை ஓடும்—கச்சணிந்த தனத்தை யுடைய உமையம்மையோடு, மழ விடை மேல் எழுந்தருளி—இளமை தங்கிய இடப வூர்திமே லெழுந்தருளி, நாரணன் அறியாத திருவுருகாட்டி—திருமாலா லறியப்படாத திருவுருவத்தைக் காட்டி, நல் அருள் சுரந்து வாழ்வித்தான்—நல்ல திருவருள் செய்து வாழ்வித்தனன், (அதற்கு) காரணம் ஏது என்று அறிகிலேன்—என்னிடத்திலுள்ள காரணம் யாதென்று சிறிது மறியேன்.

கரைத்து இறந்தகாலப் பிறவினை வினையெச்சம். கரை பகுதி, தன்வினையில் மெல் லொற்றுமிகுந்து கரைந்து எனவரும். நாரணன் நீரில் வசிப்போனென்னும் பொருண்மே னிற்றலால் காரணப் பெயர். (கள)

விண்ணவர் மகுடகோடி வீழ்ந்திறைஞ்சும் விரைமலர்ச் சேவடிமிசையே
யுண்ணிறைகாதலன் புநின்றுருகவுலையிடுமெழுகெனவுருகிக்
கண்ணினீர்வாரக்கருவையம்பரனேகடவுளேயென்றெடுத்தேத்தப்
புண்ணியம்புரிந்தேனிப்பெரும்பேறுபூதலத்தெவர்பெறுவாரே.

(இ-ள்.) மகுடகோடி விண்ணவர் — கிரீடங்களை யணிந்த அளவிறந்த தேவர்கள், வீழ்ந்து இறைஞ்சு உம்—தண்டாகாரமாகவீழ்ந்து வணங்கும், விரை மலர் சேவடி மிசை — வாசமிக்க தாமரைமலரையொத்த செவந்த திருவடியின் மேல், உள்—எனதுள்ளமானது, நிறை காதல்அன்பு — நிறைந்த ஆசையோடும் அன்போடும், நின்று உருக — நிலைபெற்றுஇளக, உலை இடுமெழுகு என்ன உருகி—கொல்லுலையிற் காய்ச்சிய மெழுகைப்போல உருகுதலால், கண்ணில் நீர் வார—கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பஞ்சிந்தவும், கருவை பரனே—திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய பெருமானே, கடவுளே என்று எடுத்து ஏத்த— எல்லாப் பொருளையுங் கடந்து நின்றவனேஎன்று எனது நாத்துதிக்கவும், புண்ணியம் புரிந்தேன்—புண்ணியஞ்செய்தேன், இ பெரும்பேறு—இந்தப் பெரிய பயனை, பூதலத்து — நிலவுலகத்தில், பெறுவார் எவர்—அடைவார் எவர், (யானறியேனென்றபடி.)

கருவையம்பரனே அம் சாரியை. உருகி காரணப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினை எச்சம். உருகு பகுதி. மன முருகுதலால் கண்ணீர் வாரலும் நாத்துதித்தலும் நிகழ்தலால் இது காரண மாலையணி. கடவுள் தொழிலாகுபெயராய் இறைவன்மேனின்றது. கட பகுதி, வகரமெய் சந்தி, உள் புடைபெயர்ச்சி விகுதி. (கஅ)

பெறுவதுநினதுதிருவடிக்கமலம்பேசுவதுன்றிருநாம
முறுவதுநினதுதிருவுருவெளியாமுணர்வதுன்னருளலாதுண்டோ

மறுவறுசிறப்பின்மாசிலாமணியேவரதனேசிவபெருமானே
குறுமுனிபரவக்களாநிழலமர்ந்தகொடிமதிற்கருவையாதிபனே.

(இ-ள்.) மறுவு அறு சிறப்பின்—குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய, மாசு இல்லாத மணியே—கழுவிய மாணிக்கமே, வரதனே—அடியார்களுக்கு வேண்டியாங்குக்கொடுப்பவனே, சிவபெருமானே—சிவபிரானே, குறுமுனி பரவ—அகத்யன் வணங்க, களாநிழல் அமர்ந்த — திருக்களா நிழலிற்கெழுந்தருளிய, கொடி மதில் — கொடி கட்டிய மதில் சூழ்ந்த, கருவை ஆதிபனே — திருக்கருவைப்பதியில் வாழும் இறைவனே, பெறுவது — அடியேன் பெறக்கடவது, நினது திருவடிக் கமலம்—உனது திருவடியாகிய தாமரையையே, பேசுவது—நான் பேசக்கடவது—உன் திருநாமம்—உனது திருநாமத்தையே, உறுவது—நான் அடையக்கடவது, நினது திருவுருவெளி ஆம்—உனது திருவுருவாகிய சிதாகாசத்தையே, உணர்வது — யானறியக்கடவது, உன் அருள் — உனது திருவருளையே, அல்லாது உண்டோ — இவை யல்லாது வேறுண்டா, (இல்லை என்றபடி.)

அம் அசை நிலை இடைச்சொல். ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. பெறுவது வியங்கோள் வினைமுற்று. பெறு பகுதி, வகரமெய் சந்தி, அ சாரியை, து வியங்கோள் விகுதி. பேசுவது, உறுவது, உணர்வது என்பவையும் அது. துவ்விகுதி வியங்கோட் பொருளில் வருதல். "ஆறுவதுசினம்" என்பதனுலுணர்க.

ஆதவன்மதிபாரனல்வெளிபுனல்காலருமறையெச்சனென்றெட்டுப்
பேதமாமுருவாயருவமாய்நிறைந்தபெற்றியாலுற்றுநானுன்னை
யேதினுலுணர்வேனுணருமாறருளாயிளநிலாப் பசுங்கொழுந்தணிந்த
சோதியேகருவையொப்பனைகளபத்துணைமுலைதழுவுகாதலனே.

(இ-ள்.) இள நிலா பசும் கொழுந்து அணிந்த — இளஞ்சந்திரனையணிந்த, சோதியே—பிரகாச வடிவாயுள்ளவனே, கருவை ஒப்பனை—திருக்கருவைப் பதியி லெழுந்தருளிய உமையம்மையின், களபம் துணை முலை தழுவு காதலனே—கூட்டுவர்க்கத்தை யணிந்த இரண்டு தனங்களையும் தழுவும் இறைவனே, ஆதவன் மதி—சூரியனுஞ் சந்திரனும், பார் அனல் வெளி புனல் கால்—பிருதிவியும் தீயும் ஆகாயமும் அப்புவும் வாயுவும், அருமறை எச்சன் என்ற—அரிய வேதங்கள் கூறும் ஆன்மாவென்று சொல்லப்பட்ட எட்டுவகைப்பட்ட திருவுருவமாகியும், அருவமாய் நிறைந்த பெற்றி ஆல்—அருவமாகியும் நீநிறைந்துள்ள தன்மையால், நான் உற்று உன்னை—நானடைந்துன்னை, ஏதினுல் உணர்வேன்—யாது காரணங்கொண்டு உன்னையறிந்து வணங்குவேன், உணரும் ஆறு அருளாய்—நான் அறியும் வண்ணம் அருள்செய்வாய்.

இந்திரிய முதலிய தத்துவங்களுக்கு ஆன்மா சேஷித்து நிற்றலால் ஆன்மாவை எச்சனென்றார். கண்களுக்குப் புலப்படும் எண்வகைப் பட்ட திருவுருவமும், கண்களுக்குப் புலப்படாத அருவமும் இறைவனுடைமையால் இறைவனை எவ்வாறுணர்ந்து வணங்குவே னென்பார் உன்னை ஏதினுலுணர்வேன்

எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் திருவருளோடு கலந்தவனென்பார். ஒப்பனைகள பத்துணைமூலை தழுவுகாதலனெனவுங் கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

காதலுற்றிடமனநிலைபெற்றிடக்கனிந்திடக்களிகூரப்
போதமுற்றிடயானெனதென்றிடும்புலைச்செருக்கறமாற
நாதன்முத்தமிழ்க்கருவையம்பரனென்னநாத்தழும்புறவோதி
யோதிமற்றுநான்பெற்றதையிற்றெனவுரைத்திடமுடியாதே.

(இ-ள்.) காதல் உற்றிட—அன்பு மீதூரவும், மனம் நிலை பெற்றிட—(அதனால்) எனது மனம் திருவருள் நிலையினிற்கவும், கனிந்திட—(அதனால்) அம்மனங் கனியவும், களிகூர—(அக்கனிவால்) ஆனந்தக் களிப்புக்கைமிகவும், போதம் உற்றிட—அக்களிப்பால் சிவஞானங் கைகூடவும், யான் எனது என்றிடும்—(அச்சிவஞானத்தால்) யானெனதென்றகங்கரிக்கும், புலை செருக்கு அறமாற—கீழ்மையான ஆணவ மலச் செருக்கு மிகவுந்தேயவும், நாதன்—இறைவனே, முத்தமிழ் கருவையம் பரன் என்ன—இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழ் வழங்குந் திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய பரனே என்று, நாதழும்பு உற ஓதி ஓதி—நாதழும்பேறத் துதித்துத்துதித்து, நான் பெற்றது ஐ—நான் பெற்றப் பயனை, இற்று என்ன உரைத்திட முடியாது, இத்தன்மைத்தென்று நானெடுத்துக் கூற, முடியாது—வரையறைப்படாது.

நான் பெற்ற பலன் பெரிதென்பார் பெற்றது இற்றென உரைத்திட முடியாது என்றார். யான் எனது என்றது அகப்பற்று புறப்பற்று என்னு மிரண்டனையும். ஓதி ஓதி உவகைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். இற்றுபண்பு குறித்து வந்த இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பால் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. இ சுட்டிடைச்சொற் பகுதி. றகரமெய் சந்தி, று ஒன்றன்பால் விகுதி. காதலுற்றிட என்பது முதல் செருக்கறமாற என்பதுகாறும் ஒன்றற்கொன்று காரணமாய் நிற்றலால் காரணமாலை யணி. (உக)

முடிகடந்ததுககனகோளகைநெடுமுகட்டினுக்கப்பாலு
மடிகடந்ததுபாதலமேழினுக்கப்புறத்தனலோடுந்
துடிகடந்தகைகடந்தனதிகந்தமாதொல்புகழ்க்களாவீசன்
பொடிகடந்தபான்மேனியன்றிருநடம்புகலுதற்கெளிதாமோ.

(இ-ள்.) ககனகோளகை நெடுமுகட்டினுக்கு அப்பாலும்—அண்ட வட்டத்தினெடிய சிகரத்திற்கு அப்புறத்தும், முடி கடந்தது—திருமுடிகடந்தது, பாதலம் ஏழினுக்கு அ புறத்து—பாதலவுலகம் ஏழினுக்கப்பால், அடி கடந்தது—திருவடி சென்றது, திகந்தம்—திக்கந்தத்தில், அனல் ஓடு உம் துடிகள் தந்த கை கடந்தன—யாகாக்னியோடும் உடுக்கையணிந்த திருக்கரம் சென்றன, (ஆதலால்) தொல்புகழ் களா ஈசன்—தொன்றுதொட்டுள்ள புகழ்வாய்ந்த திருக்களாநீழலில் எழுந்தருளிய ஈசனும், பொடிகடந்தபால் மேனியன்—விபூதியையணிதலால் வெள்ளிய திருமேனியையுடையனுமாகிய இறைவனது, திருநடம்புகலுதற்கு எளிது ஆம் ஓ-அவனது திருநடனத்தின் பெருமையை யெடுத்துக் கூறுதற்கு நம்மா லெளிதாகுமா. (அரிதாமென்றபடி.)

தேவதாருவனமுனிவரேவிய யாகாக்கினியையும் தமருகத்தையும் அவற்றின் வலியடக்கிக்கொண்டமையினால் அனலோடுந் துடிகடந்த கை என்றார். சிவபெருமான் திருநடனம் புரிதற்குக் கொண்ட திருவுருவின் ஒக்கத்தை "வேதண்டமேபுயங்கள் விண்ணேதிருமேனி, மூதண்டகூடமே மோலியாம்,கோதண்டம்-ஒற்றைமாமேரு உமாபதியார் நின்றாடப் - பற்றுமோசிற்றம்பலம்" எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க, ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. (உஉ)

எளியன்புன்றொழிற்பாதகன்மாதரா ரிளமுலைவளம் வேட்ட
களியன்றீக்குணவஞ்சகனெஞ்செனுங்கருங்கலைக்களைவித்து
வெளியில்வந்துநின்பொன்னடிசென்னியின்மிலைந்தெனையாட்கொண்ட
வளிகனிந்தநின்னருட்குணமுரைப்பதாரருங்களாவமர்ந்தோனே.

(இ-ள்) புன்றொழில் எளியன்—புல்லிய தொழில்செய்தற்கு எளியனும், பாதகன்—மாபாதகனும், (ஆதலால்) மாதரார் இளமை முலை வளம் வேட்டகளியன்—பெண்களது இளமைவாய்ந்த தனபோகத்தை விரும்பிய மயக்கத்தையுடையவனுமாகிய எனது, தீ குணம்வஞ்சகம் நெஞ்சு என்னும் கரும் கல்லை—கொடுங்குணமும் வஞ்சகமும் நிறைந்த மனமென்னுங் கரிய கல்லை, களைவித்து-களையச்செய்து, வெளியில் வந்து—நிலவுலகின்மேல் திருவுருக்கொண்டு வந்து, நின் பொன் அடி—நினது பொன்போலும் அரிய திருவடியை, சென்னியின் மிலைந்து—எனது தலையிற்சூட்டி, என்னை ஆட்கொண்ட—என்னை யடிமைகொண்ட, அளிகனிந்த நின் அருள்குணம் — உயிர்கள்மேலன்புகனிந்த உனது திருவருட்குணத்தை, உரைப்பது ஆர்— எடுத்துச் சொல்வதற்குயாருளர், அரும் களா அமர்ந்தோனே— அரிய களாமரத்தினீழலில் எழுந்தருளிய இறைவனே.

கருமை இழிவுமேனின்றது. கள் உண்டபின் மயக்கந் தரும், இதுபெண்கள் போகம் விரும்பியபோதே மயக்கந்தருதலால் இளமுலைவளம்வேட்டகளியனெனவும், தீக்குணமும் வஞ்சகமுமே நெஞ்சுருக்கொண்டதென்பார் தீக்குணவஞ்சக நெஞ்செனுங் கல்லை எனவும், அதைக் களைவித்தல் நின்னருளாலன்றி ஏனையவற்றால் முடியாதென்பார். வெளியில் வந்தெனவும், அத்திருவருளை என்னிடத்திற் பதித்தனை என்பார் நின் பொன்னடி சென்னியின் மிலைந்தெனவும் மானைக்காட்டி மானைப் பிடித்தல்போல மானிடத்திருவுருக்கொண்டு என்னை ஆட்படுத்தினையென்பார், வெளியில்வந்தாட்கொண்டெனவும்,இவை நினது திருவருட்செயலென்பார் அளி கனிந்த நின்னருட்குணம் எனவுங் கூறினர். வேட்ட இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். வேள் பகுதி, டகரமெய் இடைநிலை, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, அ பெயரெச்சவிகுதி. (உங)

அமரர்மாதவர்முனிவரர்திரண்டுநின்றனுதினந்தொழுதேத்துந்
தமரதூபுரப்பொற்சரணத்திடத்தமியனுக்கருள்செய்தான்
குமரனாலருஞ்சூர்ப்பகைதடிந்தவன்கொள்ளைவண்டினமார்க்குங்
கமலவாவியும்பொங்கருஞ்சூழ்திருக்கருவையெம்பெருமானே.

(இ-ள்.) குமரன் ஆல் அடும் சூர்ப்பகை தடிந்தவன்—முருகக் கடவுளால் அயன்முதலிய தேவர்களால் வெல்லுதற்கரிய சூரபத்மாவாகிய பகை

வனை வேரோடறுத்தவனும், வண்டினம்கொள்ளை ஆர்க்கும்—வண்டின் சாதிகள் தேனைக் கொள்ளைகொண்டிசைக்கும், கமலம்வாவி உம் பொங்கர் உம்—தாமரை களையுடைய தடாகங்களும் சோலையும், சூழ்திருகருவை எம் பெருமான்-சூழ்ந்த திருக்கருவைப்பதியி லெழுந்தருளிய எமது பெருமானுமாகிய இறைவன், அம ரர்—தேவர்களும், மாதவர்—பெரிய தவத்தையுடையவரும், முனிவரர்—முனி சிரேஷ்டர்களும், திரண்டு நின்று — கூடிநின்று, தொழுது ஏத்தும்—எக்கா லும் துதித்து வணங்கும், தமரம் நூபுரம்—ஒலிவாய்ந்த வேதச்சிலம்பினை யணிந்த, பொன் சரண் ஏத்திட—பொன்போலும் அரிய திருவடியைத் துதிக்க, தமியனேற்கு அருள் செய்தான்—நாயிற் கடைப்பட்ட தமியேனாகிய எனக்கும் அருள் செய்தான்.

அமரர் இறப்பில்லாதவர். மாதவர் நிலவுலகில் மக்களாய்ப் பிறந்து தவத் தில் மேம்பட்டோர். முனிவரர் தேவரைப் படைத்தற்கு முன் பிரமனால் சிருட் டிக்கப்பட்டவர். இவர்களால் வணங்கும் திருவடியினருமைதோன்ற பொற்சர ணெனவும், நானும் வணங்க அருளிய திருவருளின் அருமைதோன்ற ஏத்திடத் தமியனேற் கருளின னெனவுங் கூறினார். ஏத்திட நிகழ்காலவினையெச்சம். ஏத்து பகுதி, இடு பகுதிப்பொருள் விகுதி உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஓர் பகுதி. அ எச்சவிகுதி. (உச)

கருவையம்பரனம்பரமேனியன்கடவுளர்காணாத
வுருவையம்பிகைபெறப்பகுந்தளித்தவனொன்னலர்புரநீற்றப்
பெருவையம்பெனக்கண்ணனையுடையனென்பிழைபொறுத்தழியாத
திருவையம்புவிச்சிறப்பொடுமளித்தவன்திருக்களாவுடையோனே.

(இ-ள்.) கருவை அம்பரன் — திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய அழகிய பரமனும், அம்பரமேனியன் — சிதாகாசமே திருமேனியாகவுடையவனும், கட வுளர் காணாத உருவை—அயன் முதலிய தேவர்கள் கனவிலுங் காணாத தனது திருமேனியை, அம்பிகை பெற—உமையம்மை பெற, பகுந்து அளித்தவன்— பாகஞ்செய்து கொடுத்தவனும், ஒன்னலார் புரம் நீற்று—பகைவர் திரிபுரங்கள் நீறுபட, பெருவை அம்பு என—பெருமைவாய்ந்த கூரிய அம்பாக, கண்ணனை உடையன்—திருமாலை அம்பாக வுடையவனும், என் பிழை பொறுத்து—தன் திருவடிக்குப் பிழைத்த எனது பிழையைப் பொறுத்து, அழியாத திருவை— அழியாத சிவஞானச் செல்வத்தை, அம்புவி—நிலவுலகில், சிறப்பொடும் அளித் தவன்—கருணையால் தந்தருளினான், (அவனே) திருக்களா உடையவன்—இத் திருக்களா நிழலை யுடைய இறைவன்.

பகுந்து பகு இறந்தகாலத்தின் வினையெச்சம். பகு பகுதி, நகரமெய்சந்தி தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்ச விகுதி. இது தன்னோ டொற்றுமையுடைய பொருள்மேல் வரும். பகுத்து என வருதல் தன்வினை. அது தன்னோடு வேற் றுமைப் பொருண்மேல் வரும். (உரு)

உடையனொன்றுதம்மக்களைமனைவியையொக்கலைப்பெருவாழ்வை
யடையகல்குசீர்ச்செழும்பொருண்முதலியவனைத்தையுநினைப்பாரோ

விடையின்மேல்வருதிருக்களாநாயகன்விரைமலர்ச்செழுங்கொன்றைத்
தொடையல்வேணியானடியவர்க்கன்பொடுதொண்டுசெய்மனத்தரே.

(இ-ள்.) விடையின்மேல் வரு — இடபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளும், திருக்களாநாயகன் — திருக்களாவின்கீழ் எழுந்தருளிய இறைவனும், விரை — வாசனை வாய்ந்த, செழும் கொன்றைமலர்த் தொடையல் — தளிர்த்த கொன்றைமலராற் றொடுத்த மாலையையணிந்த, வேணியான் — சடாமுடியையுடையவனுமாகிய சிவபெருமானது, அடியவர்க்கு — அடியார்களுக்கு, அன்பு ஒடு தொண்டு செய்மனத்தர் — அன்போடு வழிபாடு செய்யும் மனத்தையுடையவர், தம்மக்களை — தம்முடைய மக்களையும், மனைவியை — மனையாட்டியையும், ஒக்கலை — சுற்றத்தாரையும், உடையர் என்று — தமக்கோர் பற்றுக்கோடாயுள்ளாரென்று கருதி, பெருவாழ்வை — பெரியவாழ்க்கையை, அடைய நல்கும் — ஒருசேரத்தரும், சீர் — சிறப்புவாய்ந்த, செழும் பொருள் அனைத்தை உம் — செழித்த செல்வப்பொருள் முழுமையும், நினைப்பர் ஓ — ஒருபொருளொன்றாகக் கருதுவரோ. (கருதாரென்றபடி.)

ஒடு உருபு கலப்புறு பொருளில் வந்த உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டு. மக்கள் காரணப்பெயர் மக (பிள்ளை) பகுதி, [illegible] கெடுதல் சந்தி, கள் பலர்பால் விகுதி. ஒக்கல் தொழிலாகுபெயராய் உறவினர்மேனின்றது. ஓ உவம வுருபிடைச் சொற் பகுதி, கு சாரியை, அல் புடைபெயர்ச்சி, ககரத்தோற்றமும் உகரக் கேடு சந்தி. (உக)

மனத்தையான்றினம்வணங்குவன்மின்னெனவைகலுநிலையற்ற
தனத்தைவாழ்வினைநிலையெனமதித்துழலாசையிற்றளராதே
புனத்துழாய்முகில்போற்றிடுங்கருவைவாழ்புண்ணியன்பாலற்காச்
சினத்தகாலனையுதைத்தவன்பங்கயச்சேவடிவணங்கென்றே.

(இ-ள்.) மின் என — தோன்றிமறையும் மின்னலைப்போல, வைகல் உம் நிலை அற்று — என்றும் நிலையற்ற, தனத்தை — பொருளினையும், வாழ்வினை — வாழ்க்கையையும், நிலை என்ன மதித்து — நிலையாகக்கருதி, உழல் ஆசையின் — சுழன்று திரியும் விருப்பத்தால், தளராது ஏ — தளர்ச்சியடையாது, புனம் — முல்லை நிலத்திலுள்ள, துழாய் முகில் போற்றிடும் — துளபமாலையணிந்த திருமால் வணங்கும், கருவைவாழ் புண்ணியன் — திருக்கருவைப்பதியில் வாழும்புண்ணிய வடிவாயுள்ளவனும், பாலற்கு ஆக — மார்க்கண்டேய முனிவருக்காக, சினத்த காலனை உதைத்தவன் — கோபித்த இயமனை உதைத்த இறைவனது, பங்கயம் சேவடி வணங்கு என்று — தாமரை மலரையொத்த திருவடியை வணங்குவாயென்று, மனத்தை — என்னுடைய மனத்தை, யான் தினம் வணங்குவன் — யான் நாடோறும் வணங்கிக் குறையிரப்பேன்.

மிருகண்டுமுனிவரது புத்திரராகிய மார்க்கண்டேயர் [illegible] சிவபெருமானைப் பூசித்து [illegible] அனுமானம் [illegible] மதியாமையால் [illegible] சிவபெருமான் திருவடியை

காட்டியருளினன் என்பது புராணவரலாறு. அமரர் இறப்பில்லாதவர். சினத்த பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம். சினம் பகுதி, அத்துச் சாரியை, நிலைமொழியீற்று மகரம் "மவ்வீறொற்றழிந்து" என்னுஞ் சூ-ஆல் நிலைமொழியீறு கெட்டு "அத்தினகர மகரமுனையில்லை" என்ற சூ-ஆல். வருமொழிமுதல் உயிர் கெடுதலும் சாரியை யீற்றுயிர் கெடுதலுஞ் சந்தி, அ-எச்ச விகுதி. திருவடி வணங்கென்றே- தினம் மனத்தை வேண்டுவன் - என இறுதியினின்ற மொழியும் முதலினின்ற மொழியும் தம்முள் பொருளேற்குடைமையால் பூட்டுவிற் பொருள்கோள். "எழுவாயிறுதி" என்னுஞ் சூ-ஆல் அறிக. (உ௭)

வணங்கெனத்தலையளித்தனையின்புகழ்வாழ்த்தெனநாத்தந்தா
யிணங்கெனத்திருக்கூட்டமுங்காட்டினையினிப்பெறும்பேறுண்டோ
துணங்கையிட்டுவெம்பேய்க்கணங்குதித்திடச்சுடலையாடரங்காகக்
கணங்கள்போற்றநின்றாடியகுழகனேகருவையெம்பெருமானே.

(இ-ள்.) வெம்பேய் கணம்—கொடியபேய்க் கூட்டங்கள், துணங்கை இட்டு—தம்முள் கைகோத்து, குதித்திட—குதிக்க, சுடலை—சர்வசங்கால வெளியாகிய மயானம், ஆடு அரங்கு ஆக—ஆடும் நாடகசாலையாக, கணங்கள் போற்றி நின்று—சிவகணங்கள் துதிக்க நின்று, ஆடிய குழகனே—ஆடிய பேரழகுடையவனே, கருவைஎம்பெருமானே—திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய வெமதுபரமனே, வணங்குஎன தலை வைத்தனை-உன்னை வணங்கதலைதந்தாய், என்புகழ் வாழ்த்து என்ன—எனது புகழை வாழ்த்தா யென்று, நாதந்தாய்—நாவைத்தந்தாய், இணங்கு என்ன—இவர்களோடு கூடாயென்று, திருக்கூட்டம் உம் காட்டினை—அடியவர் திருக்கூட்டத்தையுங் காட்டியருளினாய், இனி பெறும்பேறு—இவையன்றி இனியான் பெறும்பயன், வேறு உண்டு ஓ—வேறுளதோ. (இல்லையென்றபடி.) (உ௮)

பெருமைசான்றநின்றிருவெழுத்தைந்துமேபெரும்புணையெனப்பற்றி
யருமைசான்றவிப்பவக்கடல்கடக்குமாறுசையிற்றுணிகின்றேன்
இருமையின்பமுமடியவர்க்கூட்டிடுமிறைவனேயெம்மானே
தருமமூர்த்தியேயொப்பனைவாமுலைதழுவுதிண்புயத்தானே.

(இ-ள்.) இருமை இன்பம் உம்—இம்மை இன்பத்தையும் மறுமையின்பத்தையும், அடியவர்க்கு ஊட்டிடும்—தன்னையடைந்த அடியார்க்கு ஊட்டும், இறைவனே—இறையவனே, எம்மானே—எமது பெருமானே, தருமமூர்த்தியே—தருமத்தையே திருவடிவமாகக் கொண்டவனே, ஒப்பனைவாமுலை—ஒப்பனை யென்னுந் திருநாமம் வாய்ந்த உமையம்மையின்து சந்தனக்கோலம் அமைந்த தனத்தை, தழுவுதிண் புயத்தானே—தழுவிய திண்ணிய புயத்தை யுடையவனே. (உ௯)

தானையின்னடிக்கசுரர்க்கும்முசண்டமுசண்டகதாக்கற
மேனியின்கண்ணருவிடமுலகெலாம்வெந்தொழிபுநங்காடு
சேவையெண்கொலைப்பேய்க்கணமென்னின்றிருக்கனமர்ந்தோனை
வானநாட்டரும்பூதனத்தடியரும்வணங்குவதெவ்வாறே.

(இ-ள்.) தானை எண்டிசை—திருவரையிலுடுக்கும் ஆடை எட்டுத்திக்குகள், முக்கண்ணும் முச்சுடர் — திரிநேத்திரங்களும் சோமசூரியாக்கினிகள், தழை சடை—தழைந்த சடை, கதிர்க்கற்றை—சூரியனுடைய கிரணநெருக்கங்கள், மேனி வெங்கனல்—திருமேனி கொடிய நெருப்பு, ஆடு இடம்—ஆடியருளும் திருவரங்கம், உலகு எல்லாம் வெந்து ஒழிபுறங்காடு—பிரமனுலக முதலிய வுலகங்களை யெல்லாம் தமது திருவருளால் வெந்தொழியும் மயானம், சேனை — சூழ்ந்த சேனைகள், வெங்கொலை பேய்கணம்—கொடிய கொலைத் தொழிலையுடைய பேய்க்கூட்டங்கள். என்னில்—ஆயின், அதிருக்களா அமர்ந்தோனை—அத்திருக்களாநிழலில் எழுந்தருளினவனை, வானநாடர் உம்—விண்ணுலகத்தவரும், பூதலத்து அடியர் உம் — இவ்வுலகிலுள்ள அடியவரும், வணங்குவது எவ்வாறு—வணங்குவது எவ்வகை. (௩0)

கலிவிருத்தம்.

எவ்வமுற்றதிரிமலமிற்றது
செவ்விஞானத்திருக்கண்டிறந்தது
கொவ்வைவாயுமைகொண்கன்கருவையான்
பௌவநஞ்சமுண்டான்கழல்பாடவே.

(இ-ள்.) கொவ்வைவாய்—கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயையுடைய, உமைகொண்கன்-உமையம்மைக்குத்தலைவனும், கருவையான்-திருக்கருவைப் பதியிலுள்ளவனும், பௌவ நஞ்சம் உண்டான்—கடலிற்றோன்றிய நஞ்சினை அமுதாகக்கொண்டருளினவனும் ஆகிய இறைவனது, கழல்பாட-திருவடியைப் புகழ்ந்துபாட, எவ்வம் உற்ற—துன்பமிகுந்த, திரிமலம்—ஆணவம் காமியம் மாயை என்னும் மும்மலங்களும், இற்றது—ஒழிந்தது, செவ்விஞானம் திருகண் திறந்தது—அழகிய ஞானக்கண் திறந்தது,

பாடஇற்றதெனவும், இற்றதால் ஞானக்கண்திறந்ததெனவும், வருதலால் காரணமாலையணி. கொண்கன், கருவையான், நஞ்சமுண்டான் ஒருபொருள் மேல்வந்தபலபெயர். திருமாலாணையால்தேவாசுரர்கள் அமுதம்பெறவேண்டித் திருப்பாற் கடலைக்கடந்தகாலையில் நஞ்சந்தோன்றி எவ்வுலகையும் எரிக்க அதற்குஅஞ்சிய தேவாசுரர்கள் சிவபெருமானைச் சரணடைய அந்நஞ்சினை உண்டருளினானென்பது புராணவரலாறு. (௩க)

பாடினேன்புகழ்ப்பங்கயச்சேவடி
சூடினேன்கருவாபுரிச்சோதியை
நாடினேனவனானெனும்வேறறக்
கூடினேனடியார்திருக்கூட்டமே.

(இ-ள்.) புகழ்பாடினேன்—இறைவனது புகழை எடுத்துப் பாடினேன், பங்கயம் சேஅடி சூடினேன்—தாமரைமலரை யொத்த செவந்த திருவடியைத் தலையிற்சூடினேன், கருவாபுரி சோதியை நாடினேன் — திருக்கருவாபுரியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானைத் தேடினேன், அவன் நான் என்னும் வேறு அற—அவன் நான் என்று கருதும் பேதமற, அடியார் திருக்கூட்டம் கூடினேன்—அடியவர் திருக் கூட்டத்தோடு கலந்திருந்தேன்.

பாடினேன் புகழென்றதனுல் வாக்கின் வழிபாடும், பங்கயச் சேவடி சூடினேன் என்றதனுல்-காயத்தின் வழிபாடும், கருவாபுரிச் சோதியை நாடினேன் என்றதனுல் மனத்தின் வழிபாடும் கூறி, அவற்ருல் விளைந்த பயன் அடியவர் திருக்கூட்டக் கலப்பென்பார் கூடினேனடியார் திருக்கூட்டமெனவும், அதனுல் பசுத்துவங் கழன்று சிவத்துவம் வந்ததென்பார் அவனுனெனும் வேறற எனவுங் கூறினுர். இது காரண மாலையணி. பங்கயம் சேற்றில் முளைப்பதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் காரணப்பெயர். (௩௨)

கூட்டமிட்டகருவிகுலைந்திடச்
சேட்டையற்றுள்ளறிவுசிதையுமு
னாட்டமூன்றுடைநாதன்முகலிங்கன்
றாட்டுணைக்கமலந்தலைக்கொண்மினே.

(இ-ள்.) கூட்டம் இட்ட கருவி—கூடிய சத்தமுதலிய தத்துவங்கள், குலைந்திட—தத்தம் நிலையினின்று தடுமாற, சேட்டை அற்று—அத்தத்துவச் சேட்டையொழிந்து, உள் அறிவு சிதையுமுன்—உள்ளிருக்குமறிவு கெடுதற்குமுன்னமே, மூன்று நாட்டம் உடைய—சோமசூரியாக்கினி என்னுமூன்றுகண்களையுடைய, நாதன் — தலைவனும், முகலிங்கன்—திருமுகம் வாய்ந்த சிவலிங்கப் பெருமானுமாகிய இறைவனது, தாள் துணை கமலம்—இரண்டு திருவடிகளாகிய தாமரைகளை, தலைகொண் மின்—தலையிற் சூடுங்கள். (யமவாதனையொழிவோமென்றபடி.)

குலைந்திட நிகழ்கால வினையெச்சம், குலை பகுதி, நகரமெய் சந்தி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்ச விகுதி. அந்தலத்திலுள்ள சிவபெருமானுக்கு முகலிங்கனென்பது ஓர் திருநாமம். (௩௩)

தலைக்கொள்வெண்டலைமாலையன்றண்ணிலா
மிலைக்குந்தென்கருவாபுரிவேதியன்
புலைக்குரம்பையுடம்பிற்குடிபுகுந்
தலைக்குநெஞ்சமொழித்தெனையாள்வனே.

(இ-ள்.) தலைகொள் வெண்தலை மாலையன்—முதன்மை வாய்ந்த பிரமன் முதலியோரது உக்கிய தலையை மாலையாக வுடையவன், தண் நிலா—குளிர்ந்த இளஞ்சந்திரனை, மிலைக்கும் வேணியன்—சூடிய சடாமுடியையுடையவன், தென்கருவாபுரி வேதியன்—தென்திசையிலுள்ள திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு அந்தணனுயுள்ளவன், புலை குரம்பை உடம்பில்—கீழ்மையாகிய குடிலாயுள்ள என்னுடம்பில், குடிபுகுந்து—தான்குடியேறி, அலைக்கும் நெஞ்சம்—என்னை வருத்தும் மனத்தை, ஒழித்து என்னை ஆள்வன்—ஒழித்து என்னையடிமைகொள்வான்.

சடையிற் சந்திரன் தரித்ததுபோல வெண்டலை மாலையைத் தரித்தலால் சத்ததாதுக்கள் நிறைந்த என்னுடம்பில் அருவருப்படையாது குடியேறினுன் என விசேடணத்தை வாக்கிய ரூபமாகக் கூறுதலால் கருத்துடையடையணி.

மிலக்கும் நிகழ்காலப் பெயரொச்சம், மிலை பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்ற மும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் எச்ச விகுதி. (கூச)

என்னையாள்பவனென்னுளிருப்பவன்
தன்னையான்றொழத்தண்ணளிதந்தவன்
பொன்னையாளும்புயன்றொழநின்றவன்
கன்னிபாகன்கருவைக்கிறைவனே.

(இ-ள்.) பொன்னை ஆளும் புயன் — திருமகளைத்தழுவும் புயத்தை யுடைய திருமால், தொழ நின்றவன் — வணங்க நின்றவனும், கன்னிபாகன் — உமையம்மையை இடப்பாகத்திலுடையவனும், கருவைக்கு இறைவன் — கருவாபுரிக்குத் தலைவனுமாகிய சிவபெருமான், என்னை ஆள்பவன் — என்னை யடிமைகொள்வோனும், என் உள் இருப்பவன் — என் இதயதாமரையில் வசிப்ப வனுமான உரிமையையுடையோனுமாதலால், தன்னை யான் தொழ — தன்னை நான் வணங்க, தண் அளிதந்தவன் — தண்ணிய கருணைசெய்தான்.

என்னையாண்டானாக அடிமைகொண்டவதனால் தன்னையான்றொழத்தண் ணளிதந்தவனெனவும், எல்லா அண்டங்களையும் ஈன்றும் ஈனுதவளாயிருத்த லால் கன்னி எனவும் கூறினர். நின்றவன், இறைவன், கன்னிபாகன் ஒரு பொருள்மேல் வந்த பலபெயர். (கூரு)

இறைவனெங்கணுமியாவையுமானவன்
பிறையணிந்தசடிலன்பெருந்தகை
கறையிலங்குமிடற்றன்கருவையான்
மறையநின்றெனையாண்டதெம்மாயமே.

(இ-ள்.) இறைவன் — அயன் முதலியோர்க்கு இறைவனுயுள்ளவன், எங்கண் உம் யாவையும் ஆனவன் — எவ்விடத்தும் எப்பொருளும் ஆனவன், பிறை அணிந்த சடிலன் — மூன்றாம் பிறையணிந்த சடாமுடியையுடையவன் பெருந் தகை — திருமால் முதலியோரினும் நன்குமதிக்குந் தன்மையையுடை யான், கறை இலங்குமிடற்றன் — அவர்களுய்யும் பொருட்டு விடம்விளங்கிய ஸ்ரீ கண்டத்தையுடையவன், கருவையான் — திருக்கருவைப் பதியிலுள்ளவன், மறைய நின்று — இவ்வாறுள்ளவன்தான் மறைய நின்று, என்னை ஆண்டது — என்னையடிமைகொண்டது, எ மாயம் — என்ன இந்திரசாலம். (இஃதோர் பெருவியப்பென்றபடி.)

மேம்பட்டோர்க்கு மேம்பாடாயுள்ள ஒருவன் எல்லாவற்றினும் இழிந்த கீழோனையாளுதல் ஒரு நடிப்பாதலால் ஆண்ட தெம்மாயம் என்றார். (கூசு)

மாயவல்லிருணீங்கமனத்திடைத்
தூயஞானச்சுடர்விளக்கேற்றிய
நாயகன்களவீசனணாமயிர்
பாயமால்விடையான்பரமேட்டியே.

(இ-ள்.) மாயவல் இருள் நீங்க — மாயுமாகிய கெடாத விருள் நீங்க, மனத்து இடை — என்மனத்தினிடத்து, தூயஞானம் — பரிசுத்த ஞானமாகிய, சுடர்விளக்கு — விளங்கும் விளக்கினை, ஏற்றிய — ஏற்றியருளிய, நாயகன் —

பெருமான்-தோன்றுதொட்டுள்ள வேதங்களுக்குத்தலைவனாகிய இறைவனே, உணராத நின் நிலையை — திருமால் முதலியோர் உணர்தற்கரிய நினது உண்மை நிலையை, நீ உணர்த்த—நீ எளிவந்தருளித்தெரிவிக்க, உணர்ந்ததன் பின்—அறிந்ததன்பின், புணராததாள்—யாருடைய தலையினுஞ் சூட்டாத திருவடியை, தலையில் புணர்ந்தது என்ன—யான்தலையிற் சூடியதுபோல, புளகு ஓங்க—புளகரும்ப, தணவாமல்—நீங்காமல், என்னை உனக்குதந்து உருகி — உடல்பொருளாவி மூன்றையும் உனக்குக்கொடுத்து மனமிளகி, இரண்டு அற்றேன்—யானெனதென்னு மிரண்டையுமொழிந்தேன்.

இன்னதன்மையனென்றுணராத நிலை என்பார் உணராதநின்னிலையை எனவும், தன்னிலையை இறைவனே உணர்த்த வேண்டுமென்பார் நீயுணர்த்த எனவும், அவ்விறைவ னுணர்த்த உணர்ந்ததற் பின் சத்திநி பாதம் வந்ததென்பார் புணராததாடலையிற் புணர்ந்ததெனவும், திருவருட்பதிவுவந்தபின் உடல்பொருளாவி மூன்றையும் அவ்விறைவனுக்கு ஒப்புவித்தனனென்பார் எனை உனக்குத்தந்து இரண்டற்றேன் எனவுங்கூறினர். (சஉ)

பழமையாம்வாதனையிற்படிந்தமனப்பந்தத்தின்
விழைவினாற்றலைமயங்கிவேறுவேறுருவெடுத்துச்
சுழல்குயவன்றிகிரியைப்போற்பவக்கடலிற்சுழல்வேனோ
மழவிடையாய்பால்வண்ணாவானவர்தங்கோமானே.

(இ-ள்.) மழவிடையாய் — இளமைதங்கிய இடப ஊர்தியையுடையவனே, பால்வண்ணா—பால்வண்ணனென்னுந் திருநாமமுடையவனே, வானவர்தம்கோமானே—தேவர்களுக்கிறைவனே, பழமை ஆம் வாதனையில்படிந்த கழலாதுதொன்று தொட்டுள்ள ஆணவமலவாதனையிலழுந்திய, மனம்பந்தத்தின்—மனத்தால்விளைந்த பந்தத்தின், விழைவினால்—விருப்பத்தினால், தலைமயங்கி—தடுமாறி, வேறுவேறு உருவு எடுத்து — வெவ்வேறு வடிவமெடுத்து, குயவன் சுழல்திகிரியைப்போல்—குயவன் சுழற்றச்சுழலுஞ் சக்கரத்தைப்போல, பவம் கடலில்—பிறவியாகிய கடலில், சுழல்வேனோ—சுழன்று அலைந்து வருந்துவேனோ, (வருந்தாதருளாயென்றபடி.)

பால்வண்ணனென்பது அத்தலத்தின் சிவபெருமானுக்கோர் திருநாமம். விழைவு தொழிற்பெயர். விழைபகுதி, வகரமெய்சந்தி, உ புடைபெயர்ச்சி விகுதி. (சங)

கோமானேகருவைவருங்குணக்குன்றேமலரிதழித்
தேமாலைபுனைந்தசடைச்செழுஞ்சுடரேயென்றென்று
பாமாலைவாய்பாடிக்கைகொட்டிப்பதம்பெயர்த்து
காமாடவம்மின்காடொண்டராய்நமரங்காள்.

(இ-ள்.) கோமானே—இறைவனே, கருவைவரும் குணம்குன்றே-திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய குணபர்வதமே, இதழிமலர் - கொன்றைமலரால் தொடுத்த, தேமாலை—தேன்சிந்துமாலையை, புனைந்தசடை—தரித்தசடாமுடியையுடைய, செழும் சுடரே—குறைவில்லாத பேரொளியே, என்று என்று பாமாலை—என்று தோத்திரப்பாமாலையை, வாய்பாடி — வாயாற்பாடி, கை

கொட்டி—கைபுடைத்து, பதம்பெயர்த்து — கால்பெயர்த்து, நாம் ஆட—நாம் ஆனந்தக்கூத்தாட, நமரங்காள் — நம்முடையவர்களே, தொண்டராய்—சிவபெருமானுக்கு அடியவராய், வம்மின்கள்—வாருங்கள்.

தாமடையும் பயனை உலகினரடையக் கருதினராதலால் நமரங்காள் தொண்டராய் வம்மின்காள் என்றார். நமரங்காள், வம்மின்காள் கள் என்னும் விகுதி மேல்விகுதியின் ஈற்றயலெழுத்து நீண்டு நமரங்காள், வம்மின்காள் எனவருதல் விளிவேற்றுமை. நமரங்கள் நாமென்பது முதல் குறுகிநின்ற நம் பகுதி, அர் பலர்பால் விகுதி, அம்சாரியை, கள் விகுதிமேல் விகுதி. வம்மின்கள் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று. வர் பகுதி, முதல் குறுகல்விகாரம், மகரமெய் சந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல் விகுதி, கள் விகுதிமேல் விகுதி. என்றென்று பன்மைப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (சச)

தொண்டுசெய்துவழிபட்டுச்சுருதிபுகழ்களாவீசன்
புண்டரிகமலர்த்தாளைப்போற்றிமுதற்பேறுபெற்று
ரண்டர்பிரானுன்முகத்தோனுழியானிவரென்றுன்
மண்டனிஞாலத்தெளியமானுடரோவழுத்துவார்.

(இ-ள்.) தொண்டு செய்து—திருத்தொண்டு செய்து, வழிபட்டு—வழிபாட்டில் நின்று, சுருதிபுகழ்—வேதம்புகழும், களாவீசன்—திருக்களாநிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனது, புண்டரிகமலர்தாளை — தாமரைமலரையொத்த திருவடியை, முதல்போற்றி—முன்புவணங்கி, பேறுபெற்றார்—பதவி அதிகாரமுதலிய பயன்களைப்பெற்றவர்கள், அண்டர்பிரான்—தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனும், நான்முகத்தோன்—நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனும், ஆழியான்—சுதரிசனமென்னும் சக்கரத்தை யுடையவனுமாகிய, இவர் என்றால்—இவர்களானால், மண் தனிஞாலத்து - மிருத்திகை வடிவாகிய ஒப்பில்லாத நிலவுலகத்துள்ள, எளியமானுடர் ஓ—வலியில்லாத மக்கட்பிறப்பினரோ, வழுத்துவார் – வணங்கிப்பயன் பெறுகின்றவர்கள்.

அடியார்க்கெளியனாயினும் சிவபெருமான் காண்டற்கரியனெனக்கூறியது அவனதுபெருமை புலப்படுதலேயும், அடியரல்லாதார் துதிக்கில்காட்சிதாரானென்பதையுங் குறிப்பித்து நிற்றலால் உதாரவணி. (சரு)

வழுத்திடுவேனுவாரமலரிடுவேன்கரங்கொண்டு
தொழுதுதகுவேன்முடிதாழ்த்திச்சூழ்வருவேன்றுணைத்தாளா
லழுத்திடுவேன்மனத்துன்னையகம்புறமொன்றாயுருகிப்
பழித்திடுவேனருள்கனியப்பால்வண்ணநம்பரனே,

(இ-ள்.) பால்வண்ணா - பால்வண்ணனே, நம்பரனே - நமதுபரமனே, அருள்கனிய—உனது திருவருள் சுரக்க, நா ஆரவழுத்திடுவேன்—என்து நா தெவிட்டத்துதிப்பேன், கரம்கொண்டு மலர் இடுவேன்—என துகைகளால் மலர்கொண்டு அருச்சிப்பேன், முடிதாழ்த்தி தொழுதகுவேன்—தலையைவளைத்து வணங்குவேன், துணைதாளால் சூழ்வருவேன் — எனது இரண்டுகால்களால் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வேன், மனத்து உன்னை அழுத்திடுவேன்

மனத்தில் உன்னைத்தியானிப்பேன், அகம்புறம் ஒன்றாய்உருகி-அகமும் புறமும் ஒருசேரவுருகி, பழித்திடுவேன் - துதிப்பேன்.

வழுத்திடுவேன் தன்மை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று. வழுத்து பகுதி, இடு பகுதிப் பொருள் விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி; வகரமெய் இடைநிலை, என் தன்மை ஒருமை விகுதி. அழுத்திடுவேன், பழித்திடுவேன் என்பவையுமது; பழிச்சி என்னும் பகுதி, பழித்து எனவந்ததுமறிக. (௬௬)

நம்பியுனதருள்வேட்டுநடுக்கடலுட்கலங்கவிழ்த்து
வெம்புதுயர்மனத்தார்போன்மெலிகின்றேனெடுநாளாக்
கும்பமுனிக்கருள்புரியுங்கொற்றவனேமுகலிங்கா
தும்பைமுடித்தோய்புரக்கவிரக்கமின்னந்தோன்றாதோ.

(இ-ள்.) கும்பமுனிக்கு அருள்புரியும் கொற்றவனே—அகத்திய முனிவருக்கருளிய வெற்றியை யுடையவனே, முகலிங்கா—முகலிங்கனே, தும்பை முடித்தோய்—தும்பை மலராற்றொடுத்த மாலையை யுடையவனே, உனது அருள் நம்பி—உனதுதிருவருளை ஒருபற்றுக் கோடாகக்கொண்டு, வேட்டு-அதனைவிரும்பி, கடல் நடுவுள் கலம்கவிழ்த்து—கடலில் நடுவுள் தமதுமரக்கலத்தைக்கவிழ்த்து, வெம்புதுயர் மனத்தார்போல்—அதனைமீட்டும் பெறவருந்தும் துன்பம் வாய்ந்த மனத்தையுடையவர் போல, நெடுநாள் ஆக மெலிகின்றேன்—நெடுநாளாக மனமெலிகின்றேன், புரக்க — என்னைப்பாதுகாக்க இன்னம்இரக்கம்தோன்றாதோ-இன்னமுந் திருவுள்ளத்தில் இரக்கம் வாராதா.

புரக்க நிகழ்காலவினையெச்சம். புரபகுதி,கு சாரியை, அ விகுதி,ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி. கவிழ்த்து இறந்தகாலவினை யெச்சம், கவிழ்பகுதி. ()

தோன்றியபோதுடன்றோன்றித்தோன்றாதுமறைத்தென்னை
யான்றசெழுஞ்செம்பிலுறைகளிம்புபோலகலாம
லூன்றுமலத்துகளகற்றியுன்னருளும்பெறுவேனோ
மூன்றுலகுந்தொழுதேத்துமுகலிங்காமுதற்பொருளே.

(இ-ள்.) மூன்று உலகும்-சுவர்க்கமுதலிய மூன்றுலகமும், தொழுது ஏத்தும்—வணங்கித்துதிக்கும், முகலிங்கா—முகலிங்கனே, முதற்பொருளே, யாவர்க்கும் முதலாயுள்ளவனே, தோன்றியபோது உடன்தோன்றி—யான் தோன்றியபோது செம்பில் களிதம்போல் என்னுடன் றோன்றி, என்னை தோன்றாது மறைத்து—யான்தோன்றாமல் மறைத்துத்தான்றோன்றி, ஆன்ற செழும் செம்பில் — அமைந்த நிறத்தையுடைய செம்பில், உறைகளிம்பு போல்—வெட்டுவாய்தோறும் தோன்றுங்களிம்பு போல, அகலாது—என்னை விட்டகலாமல், ஊன்றும் மலம் துகள் அகற்றி — அழுந்திய மலக்குற்றத்தை யொழித்து, உன் அருளும் பெறுவேனோ — உனதுதிருவருளும் பெற்றுய்வேனோ, (யானறியேனென்றபடி.)

மூன்றுலகும்—உம்மை இனைத்தென வறிபொருளின் கண்வந்த முற்றுப்பொருட்டு, தொழுது இறந்தகாலவினை எச்சம். தொழு பகுதி. பதியசுபாசம் மூன்றும் அநாதியாதலால் தோன்றியபோதுடன் றோன்றியென்றார். (௬௮)

பொருள்வேட்டுநிலவேட்டும்பூவையர்தம்புணர்கலவி
மருள்வேட்டுநாடோறுமனவலிகெட்டயர்கின்றே
னருள்வேட்டுன்சந்நிதிப்பட்டருந்துயர்போயுய்வேனோ
தெருள்வேட்டார்க்கருள்புரியுந்திருக்களவிலுறைவோனே.

(இ-ள்.) தெருள் வேட்டார்க்கு - சிவஞானத்தினை விரும்புவோர்க்கு, அருள்புரியும் - திருவருள்செய்யும், திருக்களவில் உறைவோனே - திருக்களா நிழலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, நாள்தோறும் — எந்நாளும், பொருள் வேட்டும்-பொன்னை விரும்பியும், நிலம்வேட்டும்—பூமியைவிரும்பியும், பூவையர்தம்—நாகணவாய்ப் பட்சிபோலுஞ் சொற்களையுடைய பெண்களோடு, புணர்கலவி மருள்வேட்டும்—புணரும்புணர்ச்சியின் மயக்கத்தை விரும்பியும், மனவலிகெட்டு அயர்கின்றேன் — மனவலியிழந்து சோர்கின்றேன், அருள் வேட்டு--உனது திருவருளை விரும்பி, உன்சந்நிதிப்பட்டு—உன்சந்நிதியையடைந்து, அரும்துயர்போய் உய்வேன் ஓ — நீங்குதற்கரிய பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கி, நான்பிழைப்பேனோ, (அறியேனென்றபடி.)

பொன்முதலிய ஈஷணாத்திரயங்களை எந்நாளும் விரும்பித் தேடுகின்ற யான் உன்சந்நிதியையடைந்து திருவருள் பெறுதல் அரிதாதலால் அருந்துயர்போயுய்வேனோ என்றார். ஓ கராம் ஐயப்பொருட்டு. வேட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்—வேள் பகுதி. (சக)

உறைவாய்நன்மனத்தன்பருடறோறுமுயிராகி
நிறைவாயெவ்வுலகனைத்துநீக்கமிலாதுணர்ந்தோர்க்கு
மறைவாயுய்த்துணரார்க்குமறைபயிலுங்கருவையில்வாழ்
இறைவாநின்றிருவிளையாட்டியான்வழுத்தவடங்காதே.

(இ-ள்.) நன்மனத்து அன்பர்—உன்னை வழிபடும் மனத்தையுடைய அடியாரது, உடல்தோறும்—சரீரமாகிய கோயில்கள்தோறும், உயிர் ஆகி அவர்கள் உயிரே நீயாகி, உறைவாய் — தங்கி அருள்வாய், உணர்ந்தோர்க்கு உன்னை உணர்ந்தசிவஞானிகளுக்கு, எ உலகனைத்தும்—எல்லாவுலகமுழுதும், நீக்கம் இல்லாது—எள்ளுக்குளெண்ணெய் போனீங்காது, நிறைவாய்—நிறைந்தருளுவாய், உய்த்து உணரார்க்கு—உன்னையாராய்ந்தறியாத நூலுணர்ச்சியில்லார்க்கு, மறைவாய்—மறைந்தருளுவாய், மறைபயிலும்—நான்குவேதங்களும் சஞ்சரிக்கும், கருவையில்வாழ் இறைவா—கருவையில் எழுந்தருளிய இறைவனே, நின்திருவிளையாட்டு—இவ்வாறுள்ள உனது திருவிளையாடலை, யான்வழுத்த — யான் எடுத்துத் துதிக்க, அடங்காது-யானெடுத்துத்துதிக்க என்று தியிலடங்காது.

காமிகளுக்குப் புலப்படும் பொருள்கள் யாவும் தான்விரும்பிய மகளிர் போல உருவெளித்தோற்றமாம், அதுபோலச் சிவஞானிகட்குத்தாம் விரும்பிய சிவமாக உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருளும் உருவெளிப்படுதலால் உணர்ந்தோர்க்கு நிறைவா யெவ்வுலகனைத்து நீக்கமிலாதென்றார். நின் உன் என வந்தது மருஉ. (கூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காதற்பெருக்குமொருகோடியொருகோடிகவலைப்பெருக்குமிகலாய்
வாதைப்படுத்தவலைமாறெனமனமாலுழன்றுவிடவோ
வேதப்பெருக்குமுழவோசைவிழவின்பெருக்குமியல்கூர்
நாதப்பெருக்குமொழியாதுமல்குகருவைவசனுனவருளே.

(இ-ள்.) வேதம்பெருக்குமோசை—அளவில்லாதவேதங்களின் ஓசையும், முழவுஓசை—வாச்சியத்தின் ஓசையும், விழா — எங்கும் பரவிய, விழவின் பெருக்கும்—உற்சவங்களினுள்ள ஆரவாரப்பெருக்கும், இயல்கூர் நாதம் பெருக்கும் — இலக்கணமமைந்த வீணைமுதலிய வாச்சியங்களின் ஒலியும், ஒழியாது மல்கும் — நீங்காது நிறைந்த, கருவை — திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய இறைவனே, அலைமாறுபோல — கடலலை ஒன்றன்பின்னொன்று மாறுபட்டு வருதல்போல், காதல்பெருக்கும்—எனக்குள்ள ஆசைப்பெருக்கும், ஒருகோடி—ஒருகோடியும், கவலைபெருக்கும் ஒருகோடி—கவலைப்பெருக்கும் ஒருகோடியும் ஆக, மிகலாய்—மிகுந்து, வாதைப்படுத்த—வாதைசெய்ய, மனம்மால் உழன்று விடவோ—எனது மனம் இம்மயக்கத்திற் சுழன்றுவிடவா (தேவரீர் திருவுள்ளம் யானறியேனென்றபடி.)

எழுவாயும் பயனிலையுந்தொக்கு நின்றன. நாதம் என்றமையால் முழவென்றது தோற்கருவியோசைகளை. வாதைப்படுத்த நிகழ்காலவினையெச்சம். வாதை என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னை வினைப்படுத்த வரும் படு விகுதியோடு கூடி ஒருசொற்றன்மைப்பட்டு நின்றவாதைப்படு பகுதி. து சாரியை, அ எச்ச விகுதி. தகரத்தோற்றமும் உகரக்கெடும் சந்தி. உழன்று இறந்தகால வினை எச்சம். உழல் பகுதி. (௫௧)

உருவாகிநிற்றியருவாகிநிற்றியுயிரோடெவைக்குமுறவாய்
மருவாகிநிற்றிமலராகிநிற்றிமறையாகிநிற்றிமறையின்
பொருளாகிநிற்றியுனையானறிந்துபுகழ்கின்றவாறுமறியேன்
கருவாபுரிக்குளுறைதேவதேவகதியேதெனக்குமொழியே.

(இ-ள்.) கருவாபுரிக்கு உள் உறை தேவதேவ—கருவாபுரியில் எழுந்தருளிய திருமால் முதலிய தேவர்களுக்குத்தேவனே, உருவாகிநிற்றி—திருவுருவங்கொண்டு நிற்கின்றாய், அருவாகி நிற்றி—அருவியாயும் நிற்கின்றாய், உயிரோடு எவைக்கும் உறவாய் — சித்துப்பொருளோடு எப்பொருளுக்கும் உறவாய் விரவி, மருவாகி நிற்றி மலராகி நிற்றி—வாசனையாய் நிற்கின்றாய் மலராகிநிற்கின்றாய், மறையாகி நிற்றி—வேதமாகி நிற்கின்றாய், மறையின் பொருளாகி நிற்றி—வேதத்தின் பொருளாகி நிற்கின்றாய்; உன்னை யான் அறிந்து—நீ இவ்வாறு நிற்றலால் நான் உன்னை ஐயமறவுணர்ந்து, புகழ்கின்ற ஆறும் அறியேன்—உன்னை வாழ்த்துந்தன்மையையும் அறியேன், எனக்கு [illegible]—உன்னை வாழ்த்தத்தெரியாமையால் [illegible], மொழி—கூறி யருளாய்.

[illegible] அருவொன்றுளதாதலால் உருவாகிநிற்றி அருவாகி நிற்றி என்றும், சித்தென்றால் அசித்தொன்றுளதாதலால் உருவோடெவைக்கு முற

வாகி எனவும், வாசமென்றால் மலரொன்றுளதாதலின் மருவாகி நிற்றி மலராகி நிற்றி எனவும், வேதமென்றால் அதன்பொருளொன்றுளதாதலால் மறையாகி நிற்றி மறையின்பொருளாகி நிற்றி எனவும், நீயே இவையாவுமாய் நிற்றலால் உன்னை எவவாறறியேனென்பார் உனையுரைநிந்து புகழ்கின்ற வாறுமறியேன் எனவுங் கூறினர்.

நிற்றிமுன்னிலை ஒருமை நிகழ்கால வினைமுற்று. நில்பகுதி, து சாரியை இ விகுதி, லகர றகரத்திரிபும் டகரத்தேறும் சந்தி. (௫௨)

மொழிகின்றவாறுசமயங்கடோறுமுழுதுஞ்சுழன்றுநிலையற்
றழிகின்றசிந்தையவலங்கெடுத்துன்னடிகண்டுநாடியறியும்
விழியுங்கொடுத்தமுகலிங்கநாதமிகுமன்பர்தேடுபொருளே
பொழியுங்கடைக்கண்ணருளாலளித்திபுரையற்றமுத்திநிலையே.

(இ-ள்.) மொழிகின்ற—சொல்லப்படுகின்ற, ஆறு சமயங்கள் தோறும்—அறுவகைப்பட்ட புறச்சமயங்கள் தோறும், முழுதும் சுழன்று — கூறும் பொருள்முற்றும் பொருட்டுணி புவரையறையில்லாமையால் சுழற்சியை யுடைந்து, நிலை அற்று—நிற்கும் நிலைகெட்டு, அழிகின்ற சிந்தை—அழியாநின்ற மனத்திலுள்ள, அவலங்கெடுத்து—துன்பத்தை யொழித்து, உன் அடி கண்டு—உன் திருவடியைத் தரிசிக்க, நாடி அறியும்—தேடியுணரும், விழியுங் கொடுத்த — ஞானக்கண்ணையும் அடியேனுக்குக்கொடுத்தருளிய, முகலிங்க நாத—முகலிங்க நாதனே, மிகும் அன்பர் தேடுபொருளே—முறுகிய அன்பினையுடையோர் நாடும் ஞானச்செல்வமே, புரை அற்ற முத்தி நிலை—குற்றமற்ற மோக்ஷ நிலையை, பொழியும்—சுரக்கும், கடைகண் அருளால்—திருக்கடைக்கண் அருளால், அளித்தி—கொடுத்தருளாய்.

புறச்சமயங்களாறுவன உலோகாயதம், சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்திமிகம், வைபாடிகம், ஆருகதம். அவன்றிருவருளே அவன் திருவடியைத்தரிசிக்கக்கூட்டுமாதலால் அடிகண்டு நாடியறியும் விழியுங்கொடுத்த எனவும், அதனால் புறச்சமய மயக்கொழியுமாகலால் சிந்தையவலங்கெடுத்த எனவுங் கூறினார். கண்டுசெயவெனெச்சத்திரிபு, விழியும் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு

முத்திக்குவித்துன்னடியார்கள்சிந்தைமுளரிக்கருக்கன்மொழியெண்
சித்திக்குமூலத்தவயோகிகட்குத்தெளிகன்னலூறுமமிர்தப்
பத்திக்குநித்தமருள்வீசுகொண்டல்களவீசனெங்கள்பரம
னத்திக்குமுன்னம்வரமேயளித்தகருவேசனம்பொனடியே.

(இ-ள்) களவீசன்—திருக்களா நிழலில் எழுந்தருளிய இறைவனும், எங்கள் பரமன்—எங்கள் கடவுளுமாகிய அத்திக்குமுன்னம் வரம் அளித்த வெள்ளையானைக்குமுன்பு வரந்தந்தருளிய, கருவேசன்—திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய ஈசனது, அம்பொன் அடி—அழகிய பொன் போலும் அரிய திருவடி, முத்திக்குவித்து—மோக்ஷ நிலைத்துக்கு ஓர் விதை, உன் அடியார்கள்—உருஅம் அடியவர்களது, சிந்தை முளரிக்கு—சிந்தையாகிய தாமரை மலர்தற்கு, அருக்கன்—ஒருசூரியன், மொழி எண்சித்திக்கும்—கூறும் அட்டமாசித்

திக்கும், மூலம் — காரணம், தவயோகிகட்கு — தவஞ் செய்யும் சிவயோகிகளுக்கு, தெளிகன்னல் ஊறும் அமிர்தம்—முற்றிய கரும்பினூறும் இரசம். பத்திக்கு—அடியவர் செய்யும் பத்திக்கு, அருள் வீசகொண்டல்—காருஞ் மழை பொழியும் மேகம்.

எண்சித்திகளாவன—அணிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம் ஈசத்துவம், வசித்துவம். அவற்றை விரிக்கிற்பெருகும். திருவடி ஒன்றையே பலவாகவுருவகஞ் செய்தமையால் ஏகாங்கவுருவகம். துருவாசமுனிவர் இட்ட சாபத்தால் வெள்ளையானை விண்ணினின்று பிறழ்ந்து நிலவுலகில் காட்டானையாகச்சஞ்சரித்து மதுரையை யடைந்து சிவபெருமானைப் பூசித்து அச்சாப மொழிந்து பண்டுள்ள வடிவம் பெற்றது என்பது புராணவரலாறு. (௫௪)

அடியாரிழைத்தபிழைகோடிநெஞ்சினறியாதவாதிமுதல்வன்
கொடியார்புரத்தையழன்மூடவன்றுகுறுமூரல்கொண்டகுழக
னெடியோன்வழுத்துகளவீசனென்றுநினைதோறுமுள்ளநெகிழ
முடியேறுமங்கைபுளகிக்குமேனிமுகிழிக்குமென்கணிணையே.

(இ-ள்.) அடியார் இழைத்த—தனதடியவர் செய்த, கோடிபிழை—அளவில்லாத பிழைகளை, நெஞ்சில் அறியாத ஆதிமுதல்வன்—தனதுதிருவுளத்தி லெண்ணாத ஆதியாகிய முதல்வன், கொடியார் புரத்தை—தனது அடிமைத் திறத்தினின்றும் மாறுபட்ட கொடியவர் திரிபுரத்தை, அழல்மூட—அக்கினி போர்க்க, குறுமூரல் கொண்ட—புன்னகையரும்பிய, குழகன்—பேரழகுடையவன், நெடியோன் வழுத்தும்—திருமால் துதிக்கும், களாசன்—திருக்களா நிழலிலெழுந்தருளிய இறைவன், என்று நினைதோறும்—என்று நினைக்குந் தோறும், உள்ளம் நெகிழ—எனது மனமிளக, அங்கைமுடி ஏறும்—அழகிய கைகள் எனது தலையிற் குவியும், மேனிபுளகிக்கும் உடல் புளகங்கொள்ளும் என்கண் இணை முகிழிக்கும்—எனது இரண்டு கண்களும் நீரரும்பும்.

அடியவர் செய்யும் மறங்களை அறங்களாகக் கொண்டருளுவோன் என்பார் அடியாரிழைத்த பிழை கோடி நெஞ்சினறியாத வாதிமுதல்வன் எனவும், தன் திருவடி பிழைத்த கொடியோர் செய்த மறங்களை மறங்களாகவேகொண்டு அன்றே ஒறுப்பனென்பார் கொடியார் புரத்தை யழன்மூடவன்று குறுமூரல்கொண்ட எனவும், திருமால் முதலிய தேவரினும் பேரழகுடையவனென்பார் குழகனெனவுங் கூறினர். அடியார்செய்யும் மறங்களை அறங்களாகக்கொண்டது சிவபூசைக்கிடையூறு செய்ததமது பிதாவின் காலைச்சேதித்து முத்தியடைந்த சண்டேச நாயனாரிடத்தும், கொடியவர் செய்யும் மறங்களை மறங்களாகக்கொண்டு அன்றே யொறுத்தலைத் திரிபுரவாசிகளாகிய அசுரர்கள் புத்தருரைக் கைக்கொண்டு தனது வழிபாட்டினின்று மாறினதைத்திருமால் முதலியோரால் கேள்வியுற்று நான்கு வேதங்களையுங் குதிரையாகப்பூண்ட பூமியாகிய தேரின்மே லாரோகணித்து மேருவாகிய வில்லைக்கையிலேந்திச்சென்று நகைத்தெரித்தருளினமையைத் திரிபுரகதைகளிடத் தங்காண்க. புளகிக்கும், முகிழிக்கும் பெயரடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினை

முற்று. புளகி, முகிழி பகுதிகள். கு சாரியை, உம்மூற்று வினை விகுதி, ககரத் தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி. (ருரு)

என்கண்ணிடத்தினகலாதசெல்வனெழிலார்களாவின்முதல்வன்
வன்கண்ணர்நெஞ்சுபுகுதாதநம்பன்மனமாசறுத்தபெருமான்
புன்கண்ணகற்றியடியாரைவீடுபுகுவித்துநின்றபுனிதன்
றன்கண்ணெனக்குமுடியாதவன்புதரவென்கொல்செய்ததவமே.

(இ-ள்.) என்கண் இடத்தில்—எனது அகக்கண்ணினின்றும், அகலாத செல்வன்—நீங்காத ஞானச்செல்வனும், எழில் ஆர் களாவின் முதல்வன்—அழகு நிறைந்த களாவினிழலில் எழுந்தருளிய முதல்வனும், வன்கண்ணர் பாவிகளது, நெஞ்சுபுகுதாத — நெஞ்சில் குடியேறுதல் சிறிது முணராத நம்பன்—எப்பொருட்கும் தலைவனும், மனமாசு அறுத்த பெருமான்—அடியேனது மனக்குற்றத்தை ஒழிக்கும் பெருமானும், புன்கண் அகற்றி — பிறவித் துன்பத்தை யொழித்து, அடியாரை—அடியவர்களை, வீடுபுகுவித்து—முத்தி வீட்டில் குடியேற்றி, நின்ற புனிதன்—நின்றருளியமலரகிதனுமாகிய இறைவன், தன்கண்—தன்னிடத்து, எனக்கு முடியாத அன்புதர — அடியேனுக்கு அளவில்லாத அன்பு தந்தருள், செய்த தவம் என்கொல் — அடியேன் செய்த தவம்யாதோ (அறியேன் என்றபடி.)

சடசித்தாகிய எல்லாப்பொருட்குந் தலைவனாயினும் அடியவரிடத்தன்றி ஏனையோரிடத் திரானென்பது தோன்ற வன்கண்ணர் நெஞ்சு புகுதாத நம்பன் என்றார். செல்வன் முதலிய பெயர்கள் ஒருபொருளின்மேல் வந்த பலபெயர். எழில் என்னுந்தொழிற்பெயர் தோற்றத்தின் மேனின்றது. எழு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இல்புடைபெயர்ச்சி விகுதி. (ருசு)

தவமுந்தவத்தினுறுபேறுமானதலைவாகளாவின்முதலே
புவனங்களாவையுயிர்வர்க்கமாவைநுகர்போகமாவைபுகலும்
திவசங்களாதிவருகாலமாவைதெளிவார்தெளிந்தவமையத்
திவையன்றிநிற்பையெனினையநெஞ்சினெவரேமதிப்பருனையே.

(இ-ள்.) தவமும்—அடியவர்செய்யும் தவமும், தவத்தின் உறுபேறும் அத்தவத்தால் வரும் பயனும், ஆனதலைவா—ஆகிய இறைவனே, களாவின் முதலே — திருக்களாநிழலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, புவனங்கள் ஆவை எல்லாப்புவனங்களுமாகின்றாய், உயிர் வர்க்கம் ஆவை — அவற்றிலுள்ள சீவராசிகளுமாவாய், நுகர்போகம் ஆவை—அவ்வான்மாக்கள் நுகரும்போகங்களும் ஆவாய், புகலும் — சொல்லும், திவசங்கள் ஆதி வருகாலம் ஆவை—நாண்முதலாக வரும் காலதத்துவமாவாய், தெளிவார் —உன்னை உணர்வார், தெளிந்த அமையத்து—உணர்ந்த சமையத்தில், இவை அன்றி நிற்பை—இவை களல்லாமல் நிற்பாய், எனின்—என்றால், ஐய—ஐயனே, உனை—உன்னை, நெஞ்சில் எவர்மதிப்பர்—(இவ்வாறுணர்ந்தாலன்றி) மனத்தில்கருதுவோர் யாவர், (ருஎ)

உன்னுமமோதியுனையனைவியுறுபூசைபேணுமரவோர்
பொன்னுடைளிக்கவரநல்குமாதிபுனிதாகளாவிலுறைவோய்

முன்னேயுனக்கியானடியானுமல்லன்முழுஞானியல்லனெளியே
னென்னேபிழைத்தபிழைகோடியுள்ளவெனினும்புரத்தல்கடனே.

(இ-ள்.) உன்நாமம் [illegible] திருநாமங்களை எடுத்துக் கூறி, உன்னையே வணங்கி உறாபூசை பேணும் உரவோர்—உன்னையே பணிந்து மிக்க பூசையையுஞ் செய்யும் பெரியோர், பொன் காமம் அளிக்கவரம் நல்கும்—பொன்னுலகத்தைக்காக்க வரத்தைத்தருளும், ஆதிபுனிதா—முதலாயுள்ள புனிதனே, களாவில் உறைவோய்—களாநிழலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, எளியேன் — அறிவிற் சிறியேனாகியயான், முன்னே உனக்கு— முன்னமே தேவரீருக்கு, யான் அடியான் உம் அல்லன்—யான் தொண்டுபட்டொழுகுவானும் அல்லேன், முழுஞானி அல்லன் — சிவஞானியுமல்லேன், என்னே — ஐயோ, எளியேன் பிழைத்தபிழை— உனக்கு எளியேன் செய்தபிழை, கோடி உள்ள எனின் உம் — கோடியுள்ளனவாயினும், புரத்தல் கடன் — என்னைப் பாதுகாத்தல் உன் கடனாம்.

தேவரீர் அடியாரையும் சிவஞானிகளையும் பாதுகாத்தல் கடனாகக்கொண்டருளினும். கோடிபிழையுள்ள வென்னைப் புறக்கணியாது பாதுகாத்தல் உன் கடனென்பார் புரத்தல் கடனேயென்றார். உறைவோய் முன்னிலை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று. உ பகுதி, வகரமெய் இடைநிலை, ஆய் முன்னிலை யொருமை விகுதி, ஈற்றயல் ஆகாரம் "பெயர்வினையிடத்துனளரயவீற்றயல்" என்னுஞ் சூ—ஆல் ஓகாரமாகத்திரிதல் சந்தி. (௫அ)

கடவுராணத்தினுரிபோர்வைகொண்டகருவேசவாதிமுதல்வா
சடவாதனைக்குள்வமேமிடைந்துதடுமாறுநெஞ்சமுடையே
னடைவாய்வழுத்திவழிபாடுசெய்துன்னடிபேணவொன்றுமறியே
மடமாலகற்றியிமோறளிக்கும்வரநீகொடுக்கும்வரமே.

(இ-ள்.) கடவுராணத்தின் உரிபோர்வை கொண்ட கருவேச—மதத்தையுடையயானையின் தோலைப்போர்வையாகக்கொண்ட கருவையிலெழுந்தருளிய வீசனே, ஆதிமுதல்வா—ஆதியாகிய முதல்வனே, சடவாதனைக்குள்—சடமாயுள்ள பொருள்களின் பழக்கத்துள், அவமே மிடைந்து தடுமாறு நெஞ்சம் உடையேன்—வீணே நெருங்கி தடுமாறுகின்றமனத்தையுடையேன், அடைவாய் வழுத்தி—முறையாக உன்னைத் துதிசெய்து, வழிபாடுசெய்து—தொண்டுபட்டொழுகி, உன் அடிபேண ஒன்றும் அறியேன்—உனது திருவடியை விரும்புதற்கு ஒன்றும் அறியேன் (ஆதலால்) மடமால்—அறியாமையாகிய ஆணவமலத்தால்வரும் மயக்கத்தை அகற்றி இமோறு அளிக்கும் வரம்—முத்தியும் [illegible] நீ கொடுக்கும் வரமே, [illegible] அடியேனுக்குக் கொடுக்கும் வரமாம்.

[illegible] இடைநூறுசெய்து வருங்கால் அதற் [illegible] பெருமானைச்சரணடைந்த காலத்தும் அருசாது அங் [illegible] அவனைக்கொன்று தோலைப்போர்த்தனரென்பது புராண [illegible], சட [illegible] பொருள்கள் [illegible] நாள்கழித்தவ னாதலால் உன்றிருவடித்தொண்டு பூண்டொழுகலைச்சிறிதும் அறியேனென்

பார் உன்னடியேன் ஒன்றுமறியேன் எனவும், ஆயினும் இன்று உன்னைச் சரணடைந்தமையால் அம்மயக்கினை யொழிக்கவரமருள வேண்டுமென்பார் மடமாலகற்றி யிமொறளிக்கும் வரம் நீ எனக்கு அருளாயென்றார். (௫௯)

வரையாதியற்றியிடுபாவகாரிமறமன்றிவேறுபுரியேன்
விரைமாலைசுற்றுகுழலாரிடத்துமிகவாசைவைத்துமெலிவேன்
கரையாதிருக்குமனநீகரைத்துன்னடிப்பாடவைத்தகதைநா
னுரையாணிறைக்கமுடியாதுமுக்கணுடையாய்களாவினொளியே.

(இ-ள்.) வரையாது—நன்று தீது என்பவற்றுள் தீதினை நீக்காது, இயற்றி இடு பாவகாரி—அதனைச் செய்யும் பாவமுடையேன் (ஆதலால்) மறம் அன்றிவேறு புரியேன் — அப்பாவத்தொழி லன்றிவேறு சிறிதுஞ் செய்யேன், விரைமாலை சுற்று குழலார் இடத்து — வாசமிக்க கூந்தலை யுடையபெண்களிடத்து, மிகவாசைவைத்து மெலிவேன்—மிகவும் ஆசைகொண்டு மெலியாநின்றேன், கரையாது இருக்கும்மனம் நீகரைத்து—உருகாதிருக்கும் என் மனத்தை நீயுருக்கி, முக்கண் உடையாய் — திரிநேத்திரங்களையுடையவனே, களாவின் ஒளியே—திருக்களா நிழற்கீழெழுந்தருளிய ஒளிப்பிழம்பே, உன் அடி பாடவைத்தகதை—உன்திருவடியைப் புகழ்ந்துபாடவைத்த கதையினை, நான் உரையால் நிறைக்கமுடியாது—நான் சொல்லால் அளவறுக்கவொண்ணாது.

பாவத்தை யன்றிச்சிறிதுஞ் சிவபுண்ணியத்தைச் செய்தறியேனென்பார் வேறுபுரியேனெனவும், அதனால் வந்த தொடர்பென்பார் குழலாரிடத்து மிகவாசைவைத்து மெலிவேன் எனவும், அத்தீவழிப்பட்ட என்னையும் உன் திருவடியைப்புகழ்ந்து பாடவைத்தது கேட்டறியாதகதை என்பார் உன்னடி பாடவைத்த வைத்தகதை எனவும், அக்கதை உரையால்நிறைத்தல் அரிதென்பார் நானுரையாணிறைக்க முடியாதெனவும் கூறினர். இதனால் நின்றிருவருளால் நிறையச்செய்தல் முடியுமென்பது போதரலால் உதாரவணி. (௬0)

கோச்சகக்கலிப்பா.

௦ ஒளிமதிமுடித்தவேணியொருவனேகருவையானே
தெளிவுறுநெஞ்சந்தன்னைத்தெருட்டிநின்னிலையைக்காட்டி
யருளினுலென்னையாண்டவருட்குன்றேயுன்னையின்னு
மெளியனேன்பிறவிவேட்டோவேத்திடாதிருக்கின்றேனே.

(இ-ள்.) ஒளிமதிமுடித்தவேணி ஒருவனே—ஒளிவாய்ந்த விளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடையவொருவனே, கருவையானே — திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய இறைவனே, தெளிவு உறுதநெஞ்சம் தன்னை-தெளியாத என்மனத்தை, தெருட்டி—தெளியச்செய்து, நின்நிலையைக்காட்டி—நீ அருளும் நிலையை நீகொண்டருளிவந்த ஆசிரியத்திருவுருவாற்காட்டி, அருளினால் என்னை ஆண்ட—திருவருளினால் என்னையடிமை கொண்ட, அருட்குன்றே, கருணைமலையே, இன்னும் எளியனேன் — இன்னும் எளியேன், பிறவிவேட்டோ—பிறவியை விரும்பியோ, உன்னை ஏத்திடாது இருக்கின்றேன்—உன்னை வணங்காதிருக்கின்றேன்.

திருவருட்பதிவு வாய்த்தன னென்பார்—இன்னிலை யைக்காட்டியருளினு லென்னை யாண்ட வருட்குன்றே எனவும், அத்திருவருளினின்றும் நீங்கிய போது விட்டிலையாதலை வணங்குதலால் வென்னென்பார் பிறவி வேட்டோ ஏத்திடா திருக்கின்றேன் எனவுங் கூறினார். தெருட்டி இறந்த காலப்பிறவினை வினையெச்சம். தெருட்டு பிறவினைவினைப் பகுதி, வேட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; வேள்பகுதி, டகரமெய் இடைநிலை, ளகரம் டகரமாகத் திரிதல் சந்தி, உ எச்சவிகுதி, ஓ காரம்வினாப் பொருட்டு. (௯௧)

இருக்கினும்நிற்கும்போதுமிரவுகண்டுயிலும்போதும்
பொருக்கென்னடக்கும்போதும்பொருந்தியேதுய்க்கும்போதும்
முருக்கிதழ்க்கனிவாயாரைமுயங்கிநெஞ்சழியும்போதுந்
திருக்களாவுடையநம்பாசிந்தையுன்பாலதாமே.

(இ-ள்.) இருக்கும்போதும் நிற்கும்போதும் — இருக்கும் பொழுதும் நிற்கும்பொழுதும், இரவுகண்துயிலும் போதும்—இரவில் நித்திரைசெய்யும் போதும், பொருக்கு என் நடக்கும்போதும்-விரைந்து நடக்கும்போதும், பொருந்தியே துய்க்கும்போதும்—அறுசுவை யுணவோடு நுகருங்காலத்தும், முருக்கு இதழ்கனிவாயாரை—முருக்கமலர் போன்ற இதழையும் கோவைக்கனிபோலும் வாயையு முடையபெண்களை, முயங்கி — கூடி, நெஞ்சு அழியும்போது மனமழியும்போதும், திருக்களாஉடைய நம்பா—திருக்காளா நீழலிலெழுந்தருளிய இறைவனே, சிந்தை உன்பாலது ஆம்—அடியேன் மனம் உன்னிடத்ததாம்.

இதனாற்சிவோகம் பாவனைவந்து கூடியதென்பார் சிந்தையுன்பாலதாம் என்றார். இருக்கினும் இன் தவிர்வழிவந்தசாரியை. முயங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் முயங்கு பகுதி. (௯௨)

சிந்தனையுனக்குத்தந்தேன்றிருவருளெனக்குத்தந்தாய்
வந்தனையுனக்குத்தந்தேன்மலரடியெனக்குத்தந்தாய்
பைந்துணருனக்குத்தந்தேன்பரகதியெனக்குத்தந்தாய்
கந்தனைப்பயந்தநாதாகருவையிலிருக்குந்தேவே.

(இ-ள்.) கந்தனைபயந்தநாதா—முருகக்கடவுளைத் தந்தருளிய இறைவனே, கருவையில் இருக்கும் தேவே — திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய தேவனே, சிந்தனை உனக்குதந்தேன்—என்மனத்தை உனக்குக்கொடுத்தேன், திருவருள் எனக்குதந்தாய்-உனது திருவருளினை எனக்குத்தந்தருளினாய், வந்தனைஉனக்கு தந்தேன்—வணக்கத்தை உனக்குத்தந்தேன், மலர் அடி எனக்கு தந்தாய்—தாமரைமலர்போன்றதிருவடியை எனக்குத்தந்தருளினாய், பைந்துணர் உனக்கு தந்தேன்—பசிய பூங்கொத்தை உனக்குத்தந்தேன்—பரகதி எனக்குதந்தாய் அதற்கீடாக முத்தியை எனக்குத்தந்தருளினாய்.

இடையறா அன்பானத்தால் திருவருள் கைகூடுதலும், வணங்குதலால் திருவடிப்பேறு கைகூடுதலும் சிவார்ச்சனையால் முத்திகூடுதலும் இதனால் கூறப்பட்டன. இழிந்த பொருளைக்கொடுத்து உயர்ந்தபொருளைப் பெற்றமை கூறு

தலால் இஃமாற்று நிலையணி. இதனை வடநூலார் பரிவிருத்தியலங்கார மென்பர். (௩௩)

தேவனே நின்னையல்லாம் பிறிதொரு தேவையெண்ணேன்
பாவனை நின்னையல்லாம் பிறிதொரு பற்றுமில்லேன்
யாவையுங் காட்டக் கண்டே னென்னுளே நின்னைக் கண்டேன்
காவலா கருவையானே யினிமற்றோர் காட்சியுண்டோ.

(இ-ள்.) தேவனே—அயன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனே, நின்னை அல்லாமல் பிறிது ஒருதேவை எண்ணேன்—உன்னையன்றி மற்றொருதெய்வத்தை ஓர் பொருளாகக் கனவிலுங் கருதேன், நின்னின் அல்லால் பிறிது ஒரு பாவனை சற்றும் இல்லேன்—உன்னையல்லாமல் பிறிதொருபாவனை பற்றுதலுமில்லேன், யாவையும் காட்டக்கண்டேன் (அதனால்) உனதுதன்மை எல்லாவற்றையும் நீயே உணர்த்தவுணர்ந்தேன், (ஆதலால்) என் உள்ளே நின்னை கண்டேன்—என்னிதயத்தே உன்னைத்தரிசித்தேன், காவலா—எல்லாவுயிர்களையுங்காத்தலில் வல்லவனே, கருவையானே—திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய இறைவனே, இனிமற்று ஓர் காட்சி உண்டோ—இனி இத்திருக்காட்சியன்றி வேறொருகாட்சியு முளதோ, (இல்லை என்றபடி.)

கேள்வியால் விமரிசமும் பாவனையும் உடையே னென்பார் தேவனேயுன்னையல்லால் பிறிதொருதேவை யெண்ணேன் எனவும், அவனது திருவருளுணர்த்த அவன்றன்மை யுணரவேண்டுமென்பார் யாவையுங்காட்டக் கண்டேன் எனவும். அவனைத் தெரிசிக்கும் பயிற்சிகை கூடியதென்பார் என்னுளே நின்னைக்கண்டேன் எனவும், அக்காட்சி முத்தியருளுவதென்பார் இனிமற்றோர் காட்சியுண்டோ எனவுங் கூறினார். ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. அல்லால் இடைக்குறை விகாரம். (௩௪)

உண்டெனமறைகளோது மொருதனி முதலேநாளு
மண்டருமுனிவர் தாமுங்காண்கிலரடியேனுன்னைத்
தெண்டிரைவளாகமுற்றுந்தேடினேன்றேடித்தேடிக்
கண்டனன்களாவினீழல் கருவைமாநகரத்தானே.

(இ-ள்.) கருவைமாநகரத்தானே—கருவை என்னும் பெரிய திருநகரத்தில் வாழ்கின்றவனே, உண்டு என்ன மறைகள் ஓதும்—உண்டென்று வேதங்கள் கூறும், ஒருதனி முதலே—ஒப்பில்லாத முதல்வனே, நாளும்—எந்நாளும், அண்டர் தாம் உம் முனிவர் தாம் உம் காண்கிலர்—தேவர்களும் முனிவர்களும் உன்னைக் கண்டறிகிலர், அடியேன் உன்னை—நாயிற் கடைப்பட்டேனாகிய யான் உன்னை, தெண்திரைவளாகம் முற்றும் தேடினன்—கடல் சூழ்ந்த வுலகமுற்றும் தேடினேன், தேடி தேடி—அங்ஙனம் உன்னைத் தேடிக்காணாது, களாவின் நீழல் கண்டனன்—திருக்களா நிழலில் உன்னைத் தரிசித்தனன்.

திருக்களாநிழலில் எழுந்தருளிய இறைவன் தன்னையாண்டு தொண்டனாக்கொண்டவனென்பது தோன்றக்கண்டனன் களாவினீழல் என்றார். தெண்டிரை என்னுந் தானி தானமாகிய கடல்மேல் நிற்றலால் தானியாகுபெயர். தேடித் தேடி அவலப்பொருளில் வந்த அடுக்குத் தொடர். (௩௫)

தானென்னவுருவமாகிச்சங்கற்பவிகற்பங்கொண்டு
வானகமாகிமண்ணாய்க்கடல்களாய்மலைகளாகி
யீனமாமனப்பேய்செய்தவிந்திரசாலந்தன்னா *
லுன்னையுணரமாட்டேன்களாநிழனண்ணுவானே.

(இ-ள்.) களாநிழல் நண்ணுவானே—திருக்களா நிழலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, ஈனம் ஆம் மனப்பேய்—இழிந்த எனது மனமென்னும்பேய், தான் என்ன உருவம் ஆகி—எல்லாப் பொருளுந்தானென்னும் வடிவமைந்து, சங்கற்ப விகற்பங்கொண்டு—சங்கற்பத்தையும் விகற்பத்தையுங்கொள்ளுதலால், வானகம் ஆகி—விண்ணுலகமாயும், மண் ஆகி—மண்ணுலகமாகியும் கடல்களாய்—கடல்களாகியும், மலைகளாய்—மலைகளாகியும், செய்த இந்திரசாலந் தன்னால்—செய்த இந்திரசாலத்தினால், நான் உன்னைஉணரமாட்டேன்—நான் உனது இயல்பையறியாதொழிந்தேன்.

சங்கற்பமாவது-வான், மண், கடல், மலை என ஒருபொருளைக் கருதுதல். விகற்பமாவது வானுக்குமாறாய் மண்ணும், மண்ணுக்கு மாறாய்க் கடலும், கடலுக்கு மாறாய் மலையையுங் கருதுதல். உடைமைக்கும் உடையதுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் மாயாவாதவழியிற் சென்றேனென்பார் ஈனமாம்மனப் பேய் செய்த இந்திரசாலந் தன்னால் எனவும், அதனால் நின்னை உணர்ந்திலனென்பார் நானுன்னையுணரமாட்டேன் எனவுங்கூறினார். (௬௬)

நண்ணருந்தவங்கள்செய்துநானுடல்வருந்தமாட்டேன்
எண்ணுமைம்புலனுஞ்செற்றங்கிருவினையறுக்கமாட்டேன்
கண்ணகன்ஞாலம்போற்றக்களாநிழலமர்ந்துவாழு
மண்ணலேயினியெவ்வாறேவடியனேனுய்யுமாறே.

(இ-ள்.) நண்ணரும் தவங்கள் செய்து—செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து, நான் உடல் வருந்த மாட்டேன்—நான் சரீரம் வருந்த மாட்டேன், எண்ணும் ஐம்புலன் உம் செற்று—சத்தமுதலிய விடயங்களிற் சென்று கருதும் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களையும் ஒழித்து, அங்கு இருவினை அறுக்கமாட்டேன்—அதனால் வினையும் நல்வினை தீவினைகளை வேரோடறுக்க மாட்டேன், கண் அகன் ஞாலம்போற்ற-இடம்பரந்த நிலவுலகு துதிக்க, களா நிழல் அமர்ந்து வாழும்—திருக்களா நிழலில் விரும்பி வாழும், அண்ணலே—இறைவனே, அடியனேன் உய்யும் ஆறு—அடியேனாகிய யான் பிழைக்கும் வண்ணம், இனி எ ஆறு—இனி எவ்வகை.

புண்ணியமும் பொன் விலங்குபோறலின் இருவினை யென்றார். கண்ணகன் இடம் என்னும் பொருண்மேனிற்றலால் ஒருபொருட் பன்மொழி. வருந்த மாட்டேன் எதிர்மறைத் தன்மை ஒருமைத்தெரிநிலைவினைமுற்று. உணர் பகுதி. அ சாரியை, மாட்டு வன்மையுறுத்தும் பொருளில் வந்த விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி. என் தன்மை யொருமை விகுதி ஆகாரங்கெடுதல் சந்தி. வருத்துதல், அறுத்தலால் உய்தல் கூடுமோதலின், குற்றத்தால் குணமுண்டாதலைக்கண்டு அக்குற்றத்தைப் பிரார்த்தித்தலால் வேண்டலணி. (௬௭)

உய்யவோருறுதிகாட்டாயுலகினிற்சமயமென்னும்
வெய்யவார்கலியின்வீழ்ந்துவெந்துயருழக்கின்றேற்குத்
தையலோர்பாகம்வைத்துத்தண்டமிழ்க்கருவைவாழு
மையன்வந்தாண்டுகொண்டததிசயம்விளைக்குமாறே.

(இ-ள்.) உய்ய ஓர் உறுதி காடா—கடைத்தேறவோருறுதியை நாடி, உலகினில் சமயம் என்னும்—உலகில் வழங்கும் புறச்சமயங்களென்னும், வெய்ய ஆர் கலியில் வீழ்ந்து—கொடிய கடலில் வீழ்ந்தழுந்தி, வெந்துயர் உழக்கின்றேற்கு—கொடிய துன்பத்திலவருந்துகின்ற எனக்கு, தையல் ஓர்பாகம் வைத்து—உமையம்மையை இடப்பாகத்தில் வைத்து, தண் தமிழ் கருவை வாழும் ஐயன்—தமிழ் வழங்கும் திருக்கருவைப் பதியில் வாழும் இறைவன், வந்து ஆண்டுகொண்டது—எழுந்தருளி வந்து அடிமைகொண்ட செய்தி, அதிசயம் விளைக்கும் ஆறு—நினைக்குந்தோறும் அதிசயத்தை விளைக்கும் வகையாம்.

யான் உய்யும் வகையை நாடிப் புறச்சமயத்திற்புக் கழுந்தி அதனையுணர்ந்திலேனென்பார் வெய்யஆர்கலியின் வீழ்ந்து வெந்துயருழக்கின்றேன் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவித்து உய்யும் வண்ணம் அருளும் கருணாநிதி என்பார்தையலோர்பாகம் வைத்துவாழும்ஐயன்வந்து ஆண்டுகொண்டது எனவும், ஆன்மாக்களின் குறிப்புணர்ந்து அருளுவதோர் வியப்பு என்பார் அதிசயம் எனவும் கூறினர். உழக்கின்றேன் தன்மை ஒருமை நிகழ்கால வினைமுற்று உழ பகுதி. புறச்சமயங்களாவன உலோகாயதம், சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்திமிகம், வைபாடிகம், ஆருகதம். (௩௮)

அதிசயமுளத்திற்காட்டியகம்புறந்தானுக்காட்டித்
துதிசெயக்கவிநாக்காட்டித்தொடக்கறுநேயங்காட்டி
மதியினிற்களிப்புங்காட்டிவந்தெனையாண்டுகொண்டான்
கதியெனவுலகம்போற்றக்களாநிழலமர்ந்தநாதன்.

(இ-ள்.) கதிஎன உலகம்போற்ற—நீயே கதிஎன்று உலகு துதிக்க, களாநிழல் அமர்ந்த நாதன்—களாநிழலில் எழுந்தருளிய இறைவன், அதிசயம் உளத்திற்காட்டி—அதிசயத்தை என் மனத்திற்காட்டி, அகம்புறம் தானாக காட்டி—ஒருபொருளின் உள்ளும் புறம்பும் தானாக நிற்றலைக் காட்டி, கவி துதி செய நாகாட்டி—கவியாற்றுதிசெய்ய நாவைத்தந்து, தொடக்கு அறுதநேயங் காட்டி—இடையறாத அன்பினையுங்காட்டி, மதியினில் களிப்பும் காட்டி—மனத்தில் ஆனந்தக் களிப்பையுங் காட்டி, வந்து என்னை ஆண்டு கொண்டான்—வந்து என்னை அடிமை கொண்டான்.

அவரவர் கருத்திற்கேற்ப அடியவருளத்தில் நக்ஷத்திரம் சந்திர சூரியர்களைப்போல விளங்குவானென்பார் அதிசயமுளத்திற் காட்டி எனவும், அவ் விளக்கத்தால் என்னுக்குள் என்னைப்போல உள்ளும் புறம்பும் தான் விளங்குதலை உணரக்காட்டுவானென்பார் அகம்புறந் தானுக்காட்டி எனவும், அக் காட்சியைப் புனைந்துகூற நாத்தந்தானென்பார் துதிசெயக் கவிநாக் காட்டி எனவும், அக்கவிமுறுகிய அன்புகனியத்தந்தானென்பார் தொடக்கறு நேயங் காட்டி எனவும், அந்நேயத்தால் இன்பம் விளைவித்தனனென்பார் மதியினிற்

களிப்புக்காட்டி எனவுங் கூறினர். மதிமுதனிலைத் தொழிலாகு பெயராய் மனத்தின் மேனின்றது. இது ஒன்றன் பின்னொன்று கூறுதலால் காரண காரிய மாலையணி. (கூகூ)

நாதனேகவிஞனேவநன்னிருட்போதிற்சென்ற
தூதனேயிமயவல்லி துணைவனேகருவையானே
போதநேயத்தினுனின்பொலன்கழற்றொண்டுபூண்டு
மேதநீயகற்றிடாமலிருப்பதுமிசையதாமோ.

(இ-ள்.) நாதனே—இறைவனே, கவிஞன் ஏவ—நின்னைப்பாடும் ஒருகவிஞன் உன்னை ஏவ, நன் இருள் போழ்தில்—நடு இராத்திரியில், சென்றதூதனே பரவைநாய்ச்சியாரில் விற்சென்றதூதுவனே, இமயவல்லி துணைவனே-இமய மலையிற்றோன்றிய உமையம்மையின் கேள்வனே, கருவையானே — திருக்க ருவையில் எழுந்தருளிய இறைவனே, போதம் நேயத்தினுல்—சிவஞானத் தின்வழி வந்த அன்பினுல், நின்பொலன் கழல்—உன்பொன்போலும் அரி யதிருவடிக்கு, தொண்டுபூண்டும்—அடியேனடிமை பூண்டும், நீ ஏதம் அகற்றி டாமல்—என்மலக்குற்றத்தை நீ ஒழிக்காமல், இருப்பது உம்—நீ வாளாவிருத் தலும், இசையது ஆம் ஓ—உனக்குப்புகழாகுமா.

உன்னைப்பாடுதற்றொழி லொன்றையே கொண்ட ஒருகவிஞர் இரக்க மில்லாமலேவவும் அவர் பால் நீ கொண்ட அன்பால் யாருஞ் செல்லுதற் கரிய நடுராத்திரியில் ஒருபெண்பா லிடத்தில் தூதுசென்றவன் நீயல்லவா அடியேன் அன்புமுதிர்ச்சியால் புலகாலுந் தொண்டு பூண்டொழுகவும் அத ற்கு நீ இரங்கி யருளாதொழியில் உன்புகழ்க்கு ஓரிழுக்குவருமே என்பார் இருப்பதும் இசையதாமோ என்ருர். ஆளுடைய நம்பிகள் சங்கிலி நாய்ச்சி யாரைத்திருமணம் புணர்ந்தமையைப்பரவை நாயச்சியார்கேட்டு மிக்கமுனிவு கொண்டிருத்தலைத் தீர்த்தற் பொருட்டு அந்நாயனுர் எழுந்தருளவும் அதற்கி ணங்காமையைத் திருவாரூரி லெழுந்தருளிய இறைவனிடத்துக் குறையிரப்ப, அவ்விறைவர் அம்முனிவை நீக்கியருளுதற்பொருட்டு அந்நாய்ச்சியார்திருமனைக் குத்தூது சென்றன ரென்பதும், இமயபர்வத அரசன் உமையம்மையைத் திருமகளாய்ப் பெறப்பன்னுள் தவஞ் செய்யுங்காலையில் அதற் கிரங்கி அவ்வு மையம்மை அம்மலையிலுள்ள ஒருதாமரை மலரில் வீற்றிருந்தன ரென்பதும் புராணவரலாறுகள். இசையது அதுபகுதிப் பொருள் விகுதி. (எ0)

கலிவிருத்தம்.

இசையுஞ்செல்வமுந்திருவுமின்பமு
மசைவிலாதபேரறிவுமுத்தியும்
விசையருள்தருங்கருவைமேவினேன்
திசையுடுத்தவன்சீர்பாடுவோர்.

(இ-ள்.) கருவைமேவினேன்—திருக்கருவையி லெழுந்தருளினவனும், திசை உடுத்தவன்—திக்கினையாடையாகவுடுத்தவனும், (ஆகிய இறைவனது) சீர்பாடுவோர்—புகழைப்பாடுவோர், (அப்பாடுதல்) செல்வம் உம் திருவும்—செல்வத்தை யும் பொலிவையும், இசையும் இன்பம் உம்—புகழையும் இன்பத்தையும்,

விசையம் உம்—வெற்றியையும், அசைவு இல்லாதபேர் அறிவும் முத்தியும் தரும்—கம்பித்தலில்லாத சிவஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையுந் தாராநிற்கும்,

படிக்க என்னும் வினையெச்சத்தினின்று பிரிந்த படித்த என்னுந் தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் நின்று தருமென்னும் பயனிலைகொண்டது. செல்வந் திருமுதலியன முன்பின்னாகமாறி நின்றன, செய்யுளாதலால். செல்வத்தாற் பொலிவும், பொலிவால் இசையும், இசையாலின்பமும், இன்பத்தால் விசையமும், விசையத்தால் பேரறிவும், பேரறிவால் முத்தியும் என ஒன்றற்கொன்று காரணமாய் நிற்றலால் காரணமாலையணி. (௭௧)

படியளந்தவன்பதுமமேயவ
னடிமுடித்தலமறியொணாதவன்
கடிகொண்மாமலர்க்களவினீழலான்
குடியிருக்கவென்னெஞ்சுகோயிலே.

(இ-ள்.) படிஅளந்தவன்—நிலவுலகை அளந்ததிருமாலாலும், பதுமமேயவன்—தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனாலும், அடித்தலம் முடித்தலம் அறியொணாதவன்—தனது திருவடித்தலமும் திருமுடித்தலமும் அறிதற்கரியவனும், கடிகொள்மாமலர்—வாசமமைந்த வண்டுகள் மொய்த்த மலர்களையுடைய, களவின் நீழலான்—திருக்களா நிழலில் எழுந்தருளின வனுமாகிய இறைவன், என் நெஞ்சுகோயில்—எனது நெஞ்சந் திருக்கோயிலாக, குடி இருக்க—குடி யிருக்கக்கடவன்.

சிவபெருமானுக்குப் பவன் புவன் என்னும் பெயர்க்காரணம் உண்மையால் என்னெஞ்சு கோயில் குடியிருக்க வென்றார். மா என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் மல ரென்னுஞ் சார்பால் வண்டின்மேனின்றது. (௭௨)

கோயில்சூழவுங்குடங்கைகொட்டவும்
வாயிற்பாடவும்வணங்கியாடவு
மாயிரம்பெயர்க்கருவையாதிப
னேயமுற்றுவாழ்தொண்டர்நேர்வரே.

(இ-ள்.) ஆயிரம் பெயர்—ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய, கருவை ஆதிபன்—திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய இறைவனது திருவடிக்கீழ், நேயம் உற்றுவாழ் தொண்டர்—நேயமிகுந்து வாழும் அடியார், கோயில் சூழ உம் அவனது திருக்கோயிலைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்யவும், குடங்கைகொட்டவும்—உள்ளங்கைகொட்டவும், வாயில்பாட உம்—திருவாயிலி னின்று பாடவும், வணங்கி ஆட உம்—அவனைவணங்கியாடவும், நேர்வர்—உடம் படுவார். (௭௩)

நேர்ந்தநெஞ்சமேநெடிதுவாடிநீ
சோர்ந்ததுன்பமுந்தியுரும்போக்குவான்
வார்ந்தசெஞ்சடைக்கருவைவானவ
னார்ந்தபேரருளருவியாடவே.

(இ-ள்.) நேர்ந்த நெஞ்சமே—என்வழி நின்றமனமே, வார்ந்த செஞ்சடைகருவை வானவன்—நீண்ட செவ்விதசடையை யுடைய இறைவனது, ஆர்ந்தபேர் அருள் அருவி ஆட—வற்றாத பெரிய அருளாகிய அருவியில்

நீராட, நீ நெடிதுவாடி—நீ என்வழி நில்லாத காலையில்மிகவும் வாடி, சோர்ந்த துன்பம் உம் துயர் உம்போக்குவான்—நீ சோர்வுற்ற துன்பத்தையும் வருத்தத்தையும் போக்கி அருள்வான், (ஆதலால் ஆடுக என்றபடி.)

துன்பமாவதுதான் பெற்ற தொன்றை யிழந்தகாலத்தும், தான்முயன்றதொருபொருள் கிட்டாதகாலத்துந் தோன்றுவது, அதனைத்துன்ப மென்னும் பெயர்க்காரணத்தால் உணர்க. துன் அடைதல் (பகுதி) பம் புடைபெயர்ச்சி விகுதி, துன்னுத லென்னும் பொருட்டு. வருத்தமாவது இகத்திற்குரிய சாதனங்களைப் பெருமையால் என்று முள்ளது. இதனால் வேறுபாடறிக. (எச)

ஆடுமட்கலத்திகிரியொத்தலைந்
தோடுநெஞ்சமுங்கவலையோர்ந்துனை
நாடுமோதமிழ்க்கருவைநம்பனே
யேடுசேர்மலர்க்கருவையீசனே.

(இ-ள்.) தமிழ்கருவை நம்பனே—முத்தமிழ் வழங்கும் திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய இறைவனே, ஏடு சேர்மலர்கருவை ஈசனே—இதழ்செறிந்த மலரையுடைய திருக்களா நீழலில் எழுந்தருளிய பெருமானே, ஆடும்—சுழன்றாடும், மட்கலம் திகிரி ஒத்து—மட்கல மமையுங்குயவன் சக்கரத்தை யொத்து. அலைந்து ஓடும் நெஞ்சம் உம்—விடயங்களி லலைந்து செல்லும் எனது மனமும், கவலை ஓர்ந்து—தான்செல்லுதால் நேருங்கவலையைச் சீர்தூக்கி, உன்னை நாடும் ஓ—அதனைப்போக்க வுன்னைச்சரணடையுமோ. (நீயேகூறுயென்றபடி)

ஓகாரம் வினப்பொருட்டு. ஒத்து, ஓர்ந்து இறந்தகால வினையெச்சங்கள் ஒ உவமவுருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த பகுதி, தகரமெய் இடைநிலை தகரமெய் சந்தி, உ எச்ச விகுதி. ஓர் வினைப் பகுதி. (எரு)

ஈசனேயிடத்திமயவல்லியி
னேசனேயியற்கருவைநித்தனே
பூசியேனுனைப்புனிதவாகமம்
வாசியேன்பிறப்பென்றுமாயுமே.

(இ-ள்.) ஈசனே—எல்லாவற்றையு மாள்பவனே, இடத்து இமயவல்லியின் நேசனே—இடப்பாகத்தி லுள்ளவுமையம்மை யினிடத்து அன்புள்ளவனே, இயல்கருவை நித்தனே—இயற்றமிழ்வழங்கும் கருவையிலெழுந்தருளிய நித்தனே, உன்னைபூசியேன்—உன்னைப்பூசித்திடேன், புனித ஆகமம் வாசியேன்—களங்கமில்லாத சிவாகமத்தைவாசித்தலொழிந்தேன், என்றுபிறப்புமாயும்—எக்காலத்து என்பிறவியொழியும். (கூறியருளாயென்றபடி.)

உயிர்களிடத்துக்கருணை யுள்ளானென்பார் இடத்திமய வல்லிநேசனே யென்றும், என்றும் அழிதலில்லாதவனென்பார் நித்தனே என்றும், ஆ பாசமெனவும், க பசுவெனவும், ம பதி எனவும் பொருடந்து நிற்றலால் திரிபதார்த்தலக்ஷணமுணர்த்து நூலெனவும், ஆ சிவஞானம், க மோக்ஷம், ம மலநாசம் என்னும் பொருடந்து நிற்றலால் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தைநாசம், பண்ணிச் சிவஞானத்தையுதிப் பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குநூலெனவும் நிற்றலால் ஆகமம்வாசியேனெனவுங் கூறினர். (எசு)

பிறவிமாயவுமருள்பெருக்கவு
துறவியாய்வனந்துன்னல்வேண்டுமோ
விறைவனெம்பிரான்களவிலீசனென்
றறையுமுன்னமேயனைத்துமெய்துமே.

(இ-ள்.) இறைவன் என்று—எப்பொருட்குந் தலைவனென்றும், எம்பிரான் என்று—எமது பெருமானென்றும், களவில் ஈசன் என்று—திருக்களாநீழலில் எழுந்தருளிய ஈசனென்றும், அறையும்முன்னமே—வாழ்த்துதற்கு முன்னமே, அனைத்தும் எய்தும்—எல்லாநன்மைகளும் வந்து கைகூடும், (ஆதலால்), பிறவிமாய உம்—பிறப்பொழியவும், அருள்பெருக்க உம்—அவனது திருவருள் பெருகச்செய்யவும், துறவிஆய் வனம்துன்னல் வேண்டுமோ, துறவறத்தையுடையவனாய்க் காட்டில் தவஞ்செய்ய ஒருவனடையவேண்டுமோ (வேண்டாமென்றபடி)

பிறவி, துறவி தொழிலாகுபெயராய்ச் சனனத்தின் மேலுந், துறந்தவன் மேலும் நிற்றலால்தொழிலாகுபெயர்கள். பிற, துற பகுதிகள், வி புடையெர்ச்சி விகுதி. துறந்தோனென்னும் பொருண்மேனின்றால் இ பெயர்ப்பொருள்விகுதி எனக்கொள்க. (௪௭)

எய்தியென்செயுங்கருவையெம்பிரான்
கொய்யுநாண்மலர்க்கொன்றைவேணியான்
செய்யபாதமென்சென்னிவைக்கவே
வெய்யகூற்றுவன்வீசுபாசமே.

(இ-ள்.) கருவை எம்பிரான்—திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய எமது பெருமானும், கொய்யுநாள் மலர்கொன்றை—கொய்தற்குரிய அன்றலர்ந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த, வேணியான்—சடாமுடியையுடைய வனுமாகிய இறைவன், செய்யபாதம்—தனது செவந்ததிருவடியை, என்சென்னிவைக்க—எனது சிரத்தில் சூட்டுதலால், வெய்ய கூற்றுவன்—கொடிய இயமன், வீசுபாசம்—வீசாநின்றபாசம், எய்திஎன்செயும் —என்னையடைந்து யாதுசெய்யும், (அடையாதென்றபடி)

மலநீக்கத்தில் திருவருட்பதிவு செய்தன னென்பார் செய்யபாதமென் சென்னிவைக்க எனவும், அத்திருவருட்பதிவு வாய்ந்த என்னிடத்து இயமனுக்குவேலை இல்லையென்பார் கூற்றுவன்பாசம் எய்தியென்செயு மெனவுங் கூறினர். வைக்க காரணத்தின் மேனிற்றலால் இறந்த காலத்தின்மேல் வந்தவினையெச்சம். வைபகுதி. (௪௮)

பாசநீக்கிமூவகைப்பசுக்களை
மாசின்முத்தியாம்வனத்தின்மேய்த்திடு
மீசன்மின்னைநேரிடைச்சிகாதல
ளுசில்பால்வண்ணத்தண்டர்நாதனே.

(இ-ள்.) மூவகை பசுக்களை—விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர். சகலர் என்னு மூவகையான் மாக்களை, (பசுக்கூட்டங்களை) பாசம் நீக்கி — மலபந்தத்தினின்று நீக்கி, (கட்டினின்று நீக்கி) மாசு இல்—குற்றமில்லாத, முத்தி

ஆம் வனத்தில்—மேரகதமாகிய ஆரணியத்தில், ஈசன்—ஈசனும், மின்னை நேர் இடைச்சி—மின்னலை யொத்த இடையையுடைய உமையம்மைக்கு (ஆய்ச்சிக்கு) காதலன்—விருப்புஞ்செய்வோனும், ஆசு இல்—குற்றமில்லாத, பால் வண்ணத்து அண்டர் நாதன்—பால்போலும் நிறத்தையுடைய தேவர்களுக்கு (பாலாற்பொலிவுவாய்ந்த இடையர்களுக்கு) தலைவனும் ஆகிய இறைவன், மேய்த்திடும்—மேய்ப்பான்.

இது இயைபுபுற்றிவந்த செம்மொழிச்சிலேடையணி. (எக)

அண்டகோளமுமகிலலோகமு
மண்டுசெந்தழல்வடிவமானவன்
முண்டகக்கழற்கருவைமூர்த்தியைக்
கண்டகண்ணிணைகளிதுளங்குமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளம் உம்—அண்டகோளகைக் கப்புறத்திலும், அகிலலோகம் உம்—எல்லாவுலகங்களுக்கு அப்புறத்திலும், மண்டு—மேற்பட்ட, செந்தழல் வடிவம் ஆனவன்—செவந்த தீப்பிழம்பின் வடிவாயமைந்தவனாகிய, முண்டகம் கழல்—தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளையுடைய, கருவைமூர்த்தியை—திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய இறைவனை, கண்டகண் இணை—தெரிசித்த இரண்டு கண்களும், களி துளங்கும்—ஆனந்தக் களிப்பிலழுந்தும்.

திருமாலும் பிரமனும் நாம்பிரமம் நாம் பிரமமென்று அகங்கரித்துத்திருமால் பன்றியாகவும், பிரமன் அன்னமாகவும் சென்று திருவடியுந் திருமுடியுங் காணுது வருந்த அவர்களுக்கிடையே சோதித்தம்பமாய் நின்றுனென்பது புராணவரலாறுதலால் செந்தழல் வடிவமானவனென்றூர். (அ0)

கலிநிலைத்துறை.

துளங்குநெஞ்சமே துயருறுவகையொன் றுசொல்வேன்
வளங்கொள்செந்தமிழ்க்கருவையம்பெரும்பதிமருவி
விளங்குபானிறமேனியன் திருவடி தொழுதா
லளந்துகாண்பருந்துறக்கவாழ்விம்மையினளிப்பான்.

(இ-ள்.) துளங்கு நெஞ்சமே—விடயங்களிற் கலங்குமனமே, துயர் உறுவகை ஒன்று சொல்வேன்—நீ துன்பம் அடையாத வண்ணம் ஒருசெய்தி சொல்லாநின்றேன், வளம்கொள் செந்தமிழ்—வளமமைந்த செந்தமிழ் வழங்கும், கருவையம்பெரும்பதி மருவி—திருக்கருவையென்னும் அழகிய பெரிய திருப்பதியி லெழுந்தருளி, விளங்குபால் நிறமேனியன்—விளங்காநின்றபால் போலும் வெள்ளிய நிறம்வாய்ந்த திருமேனியையுடைய பால்வண்ணர், திருஅடி தொழுதால்—திருவடியை வணங்கினால், அளந்து காண்பரும்—அளவு செய்து காணுதற்கரிய, துறக்கம் வாழ்வு—சுவர்க்க வாழ்க்கையை, இம்மையின் அளிப்பான்—இப்பிறப்பிற் கொடுத்தருளுவான்.

அளந்து இறந்தகால வினையெச்சம். அள பகுதி. (அக)

இம்மையின்புமம்மையின்முத்தியுமளிக்கு
நம்மையாளுடைநாயகன்கருவைநன்னகரிற்

கொம்மைவெம்முலைக்கொடியொடுமினி தமர்ந்திருக்க
விம்மிமானுடர்வெந்துயருழப்பதென்விரகே.

(இ-ள்.) இம்மை இன்பம் உம்—இகத்திலின்பமும், இறுதியில் முத்தியும்—முடிவில் மோக்ஷத்தையும், அளிக்கும்—ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுத்தருளும், நம்மை ஆளுடை நாயகன்—நம்மையாளாகவுடைய இறைவன், கருவை நல்நகரில்—திருக்கருவை யென்னு நல்ல திருநகரத்தில், கொம்மை—திரண்ட வெம்முலை கொடியொடும்—விருப்பந்தருந் தனங்களையுடைய பூங்கொடிபோன்ற உமையம்மையோடும், இனிது அமர்ந்திருக்க—நீங்கலின்றி எழுந்தருளியிருக்க, மானுடர் விம்மி—மக்கட் பிறப்பினர் ஆசையிற் பொருமி, வெந்துயர் உழப்பது கொடியதுயரத்தில் வருந்துதல், என் விரகு—என்ன வறிவோ வறியேன்.

இன்பம் பண்புப்பெயர், இன் பகுதி, பம் பண்புப்பெயர் விகுதி, உழப்பது எதிர்கால இடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். உழ பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் இடைநிலை; அ சாரியை, து புடைபெயர்ச்சி விகுதி. இம்மை மை, கருமை, அது பண்பாகுபெயராய் ஆணவத்தின் மேலும், அது கருவியாகு பெயராய்ப் பிறப்பின்மேலும் நிற்றலால் அடையடுத்த இருமடியாகு பெயர். ()

விரகினாற்சிலர்செய்திடும்வினைகளுமுண்டோ
மருவியம்பரமறைந்துநின்றாட்டுவோன்போல
வுரகக்கங்கணக்கருவையானொருவனின்றாட்டப்
பரவைசூழ்நிலமன்பதைப்பரப்பெலாநடிக்கும்.

(இ-ள்.) விரகின் ஆல்—பேரறிவால், சிலர் செய்திடும்— உலகிற் சிலர் செய்யும், வினைகள் உம் உண்டு ஓ—தொழில்களும் உண்டா, அம்பரம் மருவி—ஆகாயத்திற் பொருந்தி, மறைந்து நின்று—தன்னுருக்கரந்து நின்று, ஆட்டுவான் போல—ஆட்டுமொருவனைப்போல, உரகம் கங்கணம்—சர்ப்பத்தைக் கங்கணமாகப் பூண்ட, கருவையான் ஒருவன்—திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய ஒருவன், நின்று ஆட்ட—உடலினின்றாட்ட, பரவை சூழ்—கடல் சூழ்ந்த, நிலம்—நிலவுலகிலுள்ள, மன்பதைபரப்பு எல்லாம்—மக்கட் பரப்பெல்லாம், நடிக்கும்—நடித்துத் திரிகின்றார்கள்.

ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. பரவை தொழிலாகுபெயராய்க் கடன் மேனின்றது. பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணை முடிபுதந்து மன்பதை நடிக்கும் என்றார். நிலந்தொழலாகு பெயராய் உலகின்மேனின்றது. நில் பகுதி, அம்புடை பெயர்ச்சி விகுதி. ()

நடித்ததாள்களுநகைமணிமுறுவலுமுகமும்
பொடித்தவேர்வெழும்புருவமுமருள்விலோசனமு
முடித்ததண்பிறையணியுமுகலிங்கன்மழுமான்
பிடித்தசெங்கையுங்காண்பவர்புவியிடைப்பிறவார்.

(இ-ள்.) முகலிங்கன்—முகலிங்கப் பெருமானது, நடித்ததாள்கள் உம்—ஆனந்த நடனஞ் செய்த திருவடிகளையும், நகைமணி முறுவல் உம்—விளங்கும் அழகியபுன்னகையையும், முகம் உம்-திருமுகத்தையும், பொடித்தவேர்வு எழும் புருவம் உம்—அரும்பிய வேர்வை தோன்றுந் திருப்புருவத்தையும், அருள்

விலோசனம் உம்—ஆன்மாக்களுக் கருளுந் திருக்கண்களையும், தண் பிறை முடித்தவேணி உம்—இளஞ்சந்திரனை யணிந்த சடாபாரத்தையும், மழுமான் பிடித்த செம்கை உம்—மழுவையும் மானையுமேந்திய செவந்த திருக் கரங்களையும், காண்பவர்—கண்டுதரிசிப்போர், புவி இடை—நிலவுலகில், பிறவார்—கீட முதலிய யோனிகளிற் பிறந்தழியார்.

பொடித்த, முடித்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சங்கள். பொடி, முடி பகுதிகள். நகை, வேர்வு தொழிற்பெயர்கள். நகு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ புடைபெயர்ச்சி விகுதி. வேர் பகுதி, வகரத்தோற்றஞ் சந்தி, உ புடைபெயர்ச்சி விகுதி. (அச)

பிறந்தயாக்கைகளளப்பிலபெருங்கடற்புவிக்கு
ளிறந்துபோயதல்லாலவற்றெய்தியதுண்டே
கறந்தபானிறவண்ணனைக்கருத்துறவிருத்திற்
சிறந்தயாக்கையீ திதற்குநான்செய்வதுமுளதோ.

(இ-ள்.) பெரும் கடல் புவிக்கு உள்—பெரியகடல் சூழ்ந்த நிலவுலகில் பிறந்தயாக்கைகள்—எடுத்த சரீரங்கள், அளப்புஇல—அளவில்லை, இறந்து போயது அல்லால்—அவைகள் அழிந்துபோவதல்லாமல், அவற்று—அச்சரீரங்களால், எய்தியது உண்டு ஓ— வந்தபயன் ஒன்றுளதோ, கறந்தபால் நிற வண்ணனை—கறந்தபால்போலும் நிறத்தையுடைய சிவபெருமானை, கருத்து உற இருத்தில்—மனத்தில் பொருந்த விருத்தினால், ஈது சிறந்த யாக்கை—இது மேம்பட்ட சரீரமாம், இதற்கு நான் செய்வது உம்—இச்சரீரத்துக்கு நான் செய்யுங் கைம்மாறும், உண்டோ (இல்லையென்றபடி.)

ஓகாரம் இரண்டும் எதிர்மறைப் பொருளன. யாக்கை கட்டப்படுவதென்னும் பொருண்மேல் நிற்றலால் செய்யப்படு பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். யாபகுதி,கு சாரியை,ஐ புடைபெயர்ச்சி விகுதி, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி. யா பகுதி, கை புடைபெயர்ச்சி விகுதி,ககரத்தோற்றஞ்சந்தி, எனத்தொழிலாகு பெயராகக்கொள்ளுதலும் அமையும். கருத்து செயப்படு பொருளில் வந்த ஐகார விகுதி குன்றிய தொழிற்பெயர். கருது பகுதி. ஐ புடைபெயர்ச்சி விகுதி, அதனைப் புணர்ந்து குன்றிய காலத்தில் தோன்றிய ககர மெய்சந்தி. (அரு)

உள்ளதில்லதென்றுரைத்திடும்பொருளையுய்த்துணராக்
கள்ளர்நாவினிலருந்திடாக்களாநறுங்கனியைத்
தெள்ளுசெந்தமிழ்க்கருவையிற்சினகரம்புகுந்து
மெள்ளநான்சென்றுகாண்டலுந்தீர்ந்ததுவிடாயே.

(இ-ள்.) உள்ளது இல்லது என்று உரைத்திடும் பொருளை—நிலையுள்ளது நிலையில்லாதது என்று நூல் கூறும் பொருள்களினுண்மையை, உய்த்து உணராத கள்ளர் நாவினில்—ஆராய்ந்தறியாத வஞ்சகர் தமது நாவினால், அருந்திடாத—அருந்துதற் கெட்டாத, களாநறும் கனியை—திருக்களாவிற் கனிந்த இனிய கனியை, தெள்ளு செம்தமிழ் கருவையில்—தெளிந்த செந்தமிழ் வழங்கும் திருக்கருவைப்பதியிலுள்ள, சினகரம்-திருக்கோயிலில், நான்மெள்ள

சென்று புகுந்து—நான் மெல்லச்சென் றடைக்து, கண்டல் உம்—கண்டவப் பொழுதே, விடாய் தீர்ந்தது—பிறவிவிடாய் தீர்ந்தது.

கண்டகனியையுண்டபே மென்னுந் துணிபு முணர்த்தலால் விடாய் தீர்ந்தது என விரைவுபற்றிக் காலவழுவமைதி தந்து கூறினர். மெல்ல மெள்ள என வந்தத் மரூஉ. (அசு)

விடக்கைமும்மலக்குழிசையைவிளிர்தபின்றீண்டாத்
தொடக்கைநோய்க்கணந் துணங்கையிட்டாடுறுமரங்கை
நடக்குஞ்சூத்திரப்பாவையைநான்சுமந்துழலல்
கடக்கநீக்கியென்றாளுவைகருவையுத்தமனே.

(இ-ள்.) கருவை உத்தமனே—திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய வுத்தமனே, விடக்கு ஐ—மாமிசப் பொதியை, மும்மலம் குழிசை—ஆணவம் காமியம்மாயை என்னும் மும்மலங்களு நிறைந்த பாண்டத்தை, விளிந்த பின் தீண்டாத தொடக்கை—உயிர் நீங்கிய பின் உறவினரும் பரிசத்தலில்லாத தீட்டினை, நோய் கணம் துணங்கை இட்டு ஆடுறும் அரங்கை—நோய்களாகிய பசாசுகள் துணங்கையிட்டு ஆடும் நாடக சாலையை, சூத்திரம் நடக்கும் பாவையை—சூத்திரத்தால் நடந்துலவும் பதுமையை, நான் சுமந்து உழலல் கடக்க—நான் சுமந்து சுழலுதலினின்றுங் கடக்க, என்று நீக்கி ஆளுவை—எக்காலத்தில் நீக்கி ஆளுவாய்.

துணங்கை இருகைகையயுமுடக்கிப்பழுப்புடையொத்தியாடல். சரீரத்தை விடக்கெனவும், சூத்திரப்பாவை எனவுங் கூறினர். பிறவியை யொழிப்பா யென்பார் நீக்கியென்றாளுவை என்றார். (அஎ)

உத்திவாளராமுடித்தபால்வண்ணனேயுனது
பத்திவேண்டுவதன்றியேநரகிடைப்படினு
முத்திவேண்டிலேன்றுறக்கமும்வேண்டிலேன்முனிவர்
சித்திவேண்டிலேன்றிசாதிபர்சிறப்பே.

(இ-ள்.) உத்திவாள் அராமுடித்த பால் வண்ணனே—படப்பொறியை யுடைய பொலிவு வாய்ந்த பாம்பினை முடித்த பால் வண்ணனே, உனதுபத்தி வேண்டுவது அன்றி — உன்னிடத்துப் பத்திமை வேண்டும் வேண்டுகோளே யன்றி, நரகிடை படின் உம் முத்தி வேண்டிலேன்—நரகில் எந்நாளும் அழுந்துக் கிடப்பினும் அதினின்றுங்கரையேற மோக்ஷத்தை விரும்பிலேன், துறக்கம் உம் வேண்டிலேன்—(அதுவன்றி) சுவர்க்க போகத்தையும் வேண்டிலேன், முனிவர் சித்தி வேண்டிலேன்—முனிவர் பெறும் அட்டமாசித்தியும் வேண்டிலேன், திசாதிபர் சிறப்பும் வேண்டிலேன்—இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலகர்கள் பெருஞ் சிறப்பும் வேண்டிலேன். (அதனால் உன் பால் பத்திமேவுற வேண்டும்.)

நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஆறனுருபு நின்றது உருபு மயக்கம். (அஅ)

சிறக்கத்தக்கதுகருவையான்றிருவடிநேய
மறக்கத்தக்கதுமற்றுளசமயத்தின்மயக்கம்

துறக்கத்தக்கதிவ்வுடம்பையானென்றுறுதொடர்பு
பிறக்கத்தக்கதுசிவானந்தவாரியின்பெருக்கே.

(இ-ள்.) கருவையான் திருவடி நேயம்—திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருவடிக்கீழன்பு, சிறக்கத்தக்கது—எந்நாளும் தழைத்தோங்குக, மற்று உள்ளசமயத்தின் மயக்கம்—வேறுள்ள சமயங்களில் மயங்குதல், மறக்கத்தக்கது—இன்றே என்னை விட்டோடுக, இ உடம்பையான் என்றுறு தொடர்பு—இச்சரீரத்தை யானென்று கருதுஞ் சம்பந்தத்தை, துறக்கத்தக்கது—இன்று கட்டோடொழிக்கத் தக்கது, சிவானந்த வாரிப் பெருக்கு—சிவானந்தமாகிய வெள்ளப் பெருக்கு, பிறக்கத்தக்கது—இன்றே தோன்றக்கடவது.

தக்கது வியங்கோட் பொருட்டு. இன் வேண்டா வழிச்சாரியை. (அக)

பெருகுகாதல்கொண்டனுதினம்பேதைநெஞ்சடியே
னுருகிநாடவும்வெளிப்படாவுனையுளத்துணர்ந்தே
னிருகணாரவுங்காண்பதற்கென்றெதிர்ந்திடுவாய்
கருகுகண்டனேகருவையிற்களாநறுங்கனியே.

(இ-ள்.) அடியேன் பெருகு காதல் கொண்டு — அடியேன் மாறுத விருப்புங் கொண்டு, அனுதினம்—எந்நாளும், பேதை நெஞ்சு உருகி—அறியாமையையுடைய மன முருகி, நாடவும்—தேடவும், வெளிப்படா உன்னை — புலப்படாத வுன்னை, உளத்து உணர்ந்தேன் — அகத்து உன்னைக் கண்டேன், கருகு கண்டனே—விடத்தாற் கருகிய ஸ்ரீகண்டனே, கருவையில் களாநறுங் கனியே—திருக்கருவையில் களாவிற் கனிந்த இனிய கனியே, இருகண் ஆரவும்—அடியேன் இரண்டுகண்கள் தெவிட்டவும், காண்பதற்கு—அகத்திற்கண்டதுபோல் புறத்திலுங் காண, என்று எதிர்ந்திடுவாய்—எக்காலத்திற் காட்சி தந்தருளுவாய்.

களாநிழற் கீழ்ச் சிவபிரா னெழுந்தருளி யிருத்தலால் அச் சிவபிரானைக் கனி என்று சொல்ல வந்தவர் களாக்கனியே எனவும், விடயவின் பம்நுகர் வோர்க்கு அவர் நுகர்ந்த பொருளை எடுத்துக் காட்டின் அவர்க்கு இன்பந் தோன்றுமாகலின் நறுங்கனியே எனவுங் கூறினர். (கo)

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

கனிவுறாமனங்கனியநின்பெருங்கருணைதந்தவாபோற்றிநாயினே
னினியபாடலாற்களவிலீசனென்றேத்தநாத்தருமிறைவபோற்றிவான்
பனிநிலாவுடன்கங்கைதுன்றுசெம்பவளவார்சடைப்பரமபோற்றிவிற்
குனிவுறாமுனம்புரமெரித்திடக்குருத்தவாணகைக்குழகபோற்றியே.

(இ-ள்.) கனி உறாதமனம் கனிய—கனியாத எனது மனங் கனிய, நின் பெருங்கருணை தந்தவா—உனது பெரியகருணையைத் தந்தருளியவனே, போற்றி—வந்தனம், நாயினேன் இனிய பாடலால்—நாயிற் கடைப்பட்டயான் இனிய செய்யுளால், களவில் ஈசன் என்று ஏத்த—களாநிழலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனே என்று துதிக்க, நா தரும் இறைவபோற்றி—எனக்கு நாவைத் தந்தருளிய இறைவனே வந்தனம், வான்பனிநிலாவுடன்—

வானிலுலவும் இளம் பிறையோடு, கங்கை துன்று—கங்கை நெருங்கிய, செம்பவளம்வார் சடைபரம—செவந்த பவளம்போன்ற நீண்ட சடையினை யுடைய பரமனே, போற்றி—வந்தனம், வில் குனி வுறுதமுன்னம்—மேரு வாகிய வில்வளைதற்கு முன்னமே, புரம் எரித்திட—திரிபுரத்தை எரிக்க, குருத்த—கோபித்த, வாள் நகை குழக—ஒள்ளிய புன்னகை செய்தபேரழ கனே, போற்றி—வந்தனம்.

போற்றி வந்திக்கக் கடவேனெனப் பொருள் கொள்ளில் வியங்கோள் வினைமுற்றில் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டுநின்றதெனக்கொள்க. போற்றுவினைப் பகுதி, இய வியங்கோள் விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, போற்றி என்பது வந்தன மெனப் பொருள்கொள்ளு மிடத்து "உனக்கொரு கும்பிடு என்றாற்போல" வந்ததொழிற்பெயரெனக்கொள்க. போற்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ புடைபெயர்ச்சிவிகுதி. முதலுக்குஞ் சினைக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் முதல் வினையைச்சினைமேலேற்றிப் புரமெரித்திடக் குருத்தவாணகை என்றார். குருத்த இறந்தகாலப் பெயரொச்சம். குரு பகுதி, தகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, அ பெயரொச்ச விகுதி. (கக)

குழவிவெண்ணிலா வனையவெண் ணகைக்கொடி யிடத்துவாழ் குரிசில்
போற்றியென், பழைய தீவினைப் பகைதொலைத்திடும் பாவநாசனே போற்றி
காய்சினத், துழுவையின் வரித்தோலசைத்த பட்டுடை மருங்கினேய் போற்றி
செந்தமிழ்க், கழுமலப்பதிக்கவுணியன் புகழ்களவினீழலிற் கடவுள்போற்றியே.

(இ-ள்.) குழவி—இளமை வாய்ந்த, வெள்நிலா அனைய—வெள்ளிய நிலவையொத்த, வெள்நகை—வெள்ளிய புன்னகையையுடைய, கொடி இடத்து வாழ்—பூங்கொடிபோன்ற உமையம்மை இடப்பாகத்தில் வாழும், குரிசில்—இறைவனே, போற்றி—வந்தனம், என் பழைய தீவினைப்பகை — எனது தொன்றுதொட்டுள்ள தீவினையாகிய பகையை, தொலைத்திடு பாவநாசனே—தொலைத்தருளிய பாவநாசனே, போற்றி—வந்தனம், காய் சினத்து—வருத்தும் கோபத்தையுடைய, உழுவையின் வரித்தோல் அசைத்த — வலியமைந்த உரியைக் கச்சையாகக் கட்டிய, பட்டு உடை மருங்கினேய்—பட்டாடையை யணிந்த இடையையுடையவனே, போற்றி—வந்தனம், செம்தமிழ்—செந்தமிழ் வழங்கும், கழுமலப்பதி—சீகாழி என்னுந் திருப்பதியில், கவுணியன் புகழ்—கவுணியகோத்திரத்தில் அவதரித்த ஆளுடையபிள்ளையார் புகழும், கடவுள் நீழ லில்கடவுள்போற்றியே—களாநிழலின்கண் எழுந்தருளிய கடவுளே வந்தனம்.

தேவதாரு முனிவர் கொல்லவேவிய புலியை உரித்து அதன்றோலை அரைக்கசைத் தமையால் உழுவையின்வரித்தோலசைத்த எனவும், இயற்கை யடையாதலால் பட்டுடைமருங்கினேய் எனவும், தொன்றுதொட்டுள்ளது சஞ்சிதவினை யாதலால் பழைய தீவினையெனவுங் கூறினர். (கஉ)

கடையுகத்தினிற்பொழில்களேழையுங்கனல்கொளுத்தியசுடலையம்பலத்
தடலைபூசியென்னம்மைகாணநின்றாடுமையனேபோற்றிபோற்றிநெஞ்
சிடைவிடாமலுன்சரணபங்கயத்திருக்கநல்கியவிறைவபோற்றிமால்
விடையின்மேவியேகருவைமாநகர்வீதிவாய்வரும்விமலபோற்றியே.

(இ-ள்.) கடையுகத்தினில் — ஊழியில், பொழில்கள் ஏழையும் — ஏழுலகங்களையும், கனல் கொளுந்திய—தமது திருவுருவாகிய அக்கினியால் எரித்தருளிய, சுடலை அம்பலத்து — மயானமாகிய பொது விடத்திலுள்ள, அடலை பூசி—சாம்பலைப் பூசி, என் அம்மைகாண—எனது தாயாகிய உமையம்மைகாண, நின்றாடும் ஐயனே போற்றி போற்றி—நின்றாடியருளிய ஐயனே வந்தனம் வந்தனம், நெஞ்சு—எனது மனம், இடைவிடாமல்—இடையே நீங்காமல், உன் சரணபங்கயத்து இருக்க—உனது பாததாமரையிலிருக்க, நல்கிய—அருள்செய்த, இறைவ போற்றி—இறைவனே வந்தனம், மால்விடையின் மேவி—திருமாலாகிய இடபத்தின்மே லாரோகணித்து, கருவைமா நகர்வீதி வாய்வரும் — திருக்கருவை யென்னும் பெருமைவாய்ந்த பெரிய நகரத்தில் எழுந்தருளும், விமல போற்றி—விமலனே வந்தனம்.

சர்வசங்கார காலத்திற்கொள்ளும் திருவுருவம் அனல்வடிவமாதலால் கனல்கொளுத்திய எனவும், யாவையும் நீற்றிய சாம்பல் நீருதலால் சுடலையம்பலத்தடலை பூசி எனவுங் கூறினார். (௬௩)

விமலபோற்றிநின்பெருமைநாரணன்விரிஞ்சனாதியோரறியகிற்றிலா
வமலபோற்றிநானறியும்வண்ணமுன்னறிவுதந்தருளறிவபோற்றிதண்
கமலவாவிசூழ்கருவைமாநகர்க்களவினீழல்வாழ்காலகாலனே
யிமயமால்வரைக்குமரியொப்பனைக்கினியகாதலபோற்றியெந்தையே.

(இ-ள்.) விமல போற்றி—இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினோய் வந்தனம், நின்பெருமை—உனது பெருமை, நாரணன் விரிஞ்சன் ஆதியோர்—திருமாலும் பிரமனும் முதலிய தேவர்கள், அறிய கிற்றிலாத—அறிய வொண்ணாத, அமல போற்றி—அமலனே வந்தனம், நான் அறியும் வண்ணம்—நான் உன்னை அறியும் வண்ணம், முன் அறிவுதந் தருள்—முன்பு சிவஞானந் தந்தருளிய, அறிவபோற்றி—அறிவனே வந்தனம், தண் கமலம் வாவி சூழ்—தண்ணிய தாமரை நிறைந்த பொய்கை சூழ்ந்த, கருவை மா நகர்களவினீழல் வாழ்—திருக்கருவை யென்னும் பெரிய நகரின்கண் திருக்களா நிழலில் எழுந்தருளிய, கால காலனே—காலனுக்குக் காலனாயுள்ளவனே, இமயமால் வரை—இமயமென்னும் பெரியமலையில் திருவவதாரஞ் செய்த, குமரி ஒப்பனைக்கு—குமரியாகிய ஒப்பனையம்மைக்கு, காதலா—இனிய மணவாளனே, எந்தையே போற்றி—என் தந்தையே வந்தனம்.

அவனருளால் அவனையுணரவேண்டுதலால் நானறியும் வண்ணம் உள்ளறிவறிவு தந்தருளெனவும், அறிவுதந்தருள்வோன் அறிவுவடிவனா யிருக்க வேண்டுதலால் அவனது திருவுருவாகிய உண்மையறிவானந்த மூன்றனுள் அறிவ போற்றி எனவும், மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு காலனுயிர் வாங்கினமையால் கால காலனே எனவும், யாவையும் ஈன்றும் கன்னியா யிருத்தலால் குமரி எனவுங் கூறினார். அறியகிற்றிலா ஈறு தொக்க எதிர்மறைப் பெயரொச்சம், அறி பகுதி, ஆ-சாரியை, யகரமெய் சந்தி, கில் ஆற்றலுணர்த்தும் விகுதி. அனைத்தும் ஒரு பகுதி. து சாரியை, இல் எதிர்மறை விகுதி, லகரமுந் தகர

மும், ககரமாகத்திரிதலும் உகரக்கேடும் சந்தி. அ சாரியை, கெட்டு நின்றது என்னுஞ் சாரியையும் அ என்னும் எச்ச விகுதியும் தொகுத்தல். (௧௪)

எந்தையாயினுய்குரவனுயினுயிறைவனுயினுய்போற்றியென்மனப்
பந்தமாயினுய்வீடுமாயினுய்பரமுமாயினுய்போற்றிதென்புலச்
சந்தமால்வரைத்தமிழ்முனிக்குமைதனைமணந்தமெய்க்கோலங்காட்டினுய்
சுந்தரப்புயத்தழகுபோற்றிநற்சோதிபால்வணத்தாதிபோற்றியே.

(இ-ள்.) எந்தை ஆயினுய்—எனக்குத் தந்தையானவனே, குரவன் ஆயினுய்—எனக்கு ஆசிரியனுனவனே; இறைவன் ஆயினுய்—எனக்குத் தலைவனுனவனே, போற்றி—வந்தனம், என்மனப்பந்தமும் ஆயினுய்—என் மனஞ்செல்லும் பந்தமுமானவனே, வீடும் ஆயினுய்—முத்தியுமானவனே, பரம் உம் ஆயினுய்—இவையிரண்டுந் தரும் பரமுமானவனே, போற்றி—வந்தனம், தென்புலம் — தென்றிசையிலுள்ள, சந்தம்—சந்தனமரஞ் செறிந்த, மால்வரை—பெரிய பொதியமலையிலுள்ள, தமிழ்முனிக்கு—அகத்திய முனிவருக்கு, உமை மணந்த மெய்கோலம் காட்டினுய்—உமையம்மையைத் திருமணஞ்செய்த திருக்கோலத்தைக் காட்டினவனே, சுந்தரம் புயத்து அழகு போற்றி—சுந்தர வேடங்கொண்ட திருப்புயத்துக்கு வந்தனம், நல்சோதி—நல்லசோதி வடிவானவனே, பால் வண்ணத்து ஆதி—பால் போலும் நிறத்தையுடைய ஆதியே, போற்றி—வந்தனம்.

ஆன்மாக்களின் மலப்பிணிப் பொழிக்கத் தனுகரண புவனபோகங்கள் தந்து வினைக்கேற்ப உடலினின் றூட்டுதலால் பந்தமும் எனவும், அழுக்கா லழுக்கை யொழித்தல்போலப் பந்தத்தால் மலப்பந்தத்தை யொழித்துத் தன் றிருவடியிற் கூட்டியருளுதலால் வீடும் எனவும், ஊட்டுதற்கும் கூட்டுதற்கும் இறைவனுயுள்ளவனுதலால் பரமுமாயினுயெனவும், இமயமலையில் உமையைத் திருக்கலியாணஞ் செய்த காலையில் திருமால் முதலிய யாரும்வந்து கூடியபொறையால் வடபாலுயர்ந்து தென்பால் தாழ்ந்தபோது சிவபெருமான் தன்னை யொப்பாரொருவன் தென்திசையிற் சென்றுல் சமமாமெனத் திருவுளங்கொண்டு அகத்திய முனிவரையேவ, அவர் மனம்வருந்தி இத்திருக் காட்சியான் காணுதொழிந்தேனே என்று கவன்றபோது நீ அங்குச்சென்றிரு நாம் இத்திருமணக்காட்சி தந்தருளுவோம் என்று விடைதந்து பின்னர் அங் குக்காட்சி தந்தருளினமையால் உமைதனை மணந்த மெய்க்கோலங் காட்டினு யெனவும், ஆசாரிய திருவேடத்துக்குச் சுந்தரவேடமென்பது ஓர் பெயராத லால் சுந்தரம், எனவும், அத்திருவேடங்கொண்டு திருவருட் பதிவுசெய்து மும் மலச்சேட்டைகளையும் போக்கி யருள்வது திருப்புயமாதலால் புயத்தழகு போற்றி எனவுங் கூறினுர். (௧௫)

ஆதிநின்திருத்தொண்டுகொதலித்தறிவுசென்றமட்டாகநின்புக
ழோதுசெய்யுளிற்குறையுரைத்தநிங்கொன்றுநின்செவிக்குற்றதில்லையோ

காதனண்புடைக்கவிஞனேவலுங்கங்குலிற்கழற்கால்செவப்புறத்
தூதுசென்றவாபோற்றிநாடொறுந்தொழுமவர்க்கருள்கருவையையனே.

(இ-ள்.) நாள்தொறும் தொழுமவர்க்கு—நாடோறும் வணங்கும் அடியவருக்கு, அருள் கருவை ஐயனே—அருளுந் திருக்கருவையி லெழுந்தருளிய மேலோன் நீயே யாதலால், ஆதி—ஆதியே, நின் திருத்தொண்டு காதலித்து—உனது திருத்தொண்டினை விரும்பி, அறிவுசென்ற மட்டு ஆக—எனது அறிவு சென்றவளவாக, நின்புகழ் ஓது செய்யுளில்—உன் புகழைக்கூறுஞ் செய்யுளால், குறையுரைத்தது—என் குறைகூறியதில், இங்கு ஒன்று—இங்கு ஒன்றுயினும், நின்செவிக்கு உற்றது இல்லை—உனது திருச்செவியிலேறவில்லையோ, காதல் நண்பு உடைய—ஆசைத் தோழமையையுடைய, கவிஞன் ஏவலும்—சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் ஏவ, கங்குலில்—இரவில், கழல்கால் செவப்பு உற—வீரகண்டை கட்டிய திருவடிசெவப்பேற, தூதுசென்றவா போற்றி—தூதுசென்றவனே வந்தனம்.

வணங்குவோர்க்கு அருளுங் கருணாநிதி என்பது கருதி, என் புல்லறிவுக் கேற்ப நின்னைப் புகழ்ந்துபாடி என் குறை கூற, அது நின் திருச்செவிக் கேறாத காரணம் யாது என்பார் நின்செவிக் குற்றதில்லையோ எனவும், அடியேன் புல்லிய கவிஞனாயினும் என் குறைகேளாது உன் றிருவருள் நிறைந்தவொரு கவிஞன் திருப்பாசுரத்தாற் குறையிரப்பத் திருச்செவிகொடுத்துக் கால் செவப்பேறத் தூதுசெனறது முறையோ வென்பார் கால் செவப்புறத் தூது சென்றவா போற்றி எனவுங் கூறினர். செவப்புற ஒருசொன்னீர்மைய. (கசு)

ஐயனேசரண்போற்றியென்னையாளப்பனேசரண்போற்றிபொய்யிலா
மெய்யனேசரண்போற்றிவானவர்வேந்தனேசரண்போற்றிமான்மழுக்
கையனேசரண்போற்றிகாலனைக்காய்ந்தவாசரண்போற்றிதீநிறச்
செய்யனேசரண்போற்றிகாமனைச்செற்றவாசரண்போற்றிதேவனே.

(இ-ள்.) தேவனே ஐயனே சரண்போற்றி—தேவ தேவனே ஐயனே திருவடிக்கு வந்தனம், என்னையாள் அப்பனே சரண்போற்றி—என்னை அடிமைகொள்ளும் அப்பனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம், பொய் இல்லாத மெய்யனே சரண்போற்றி—பொய்யிகந்த மெய்யனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம், வானவர் வேந்தனே சரண்போற்றி—தேவர்களுக் கிறைவனே உனது திருவடிக்கு வந்தனம், மான் மழு கையனே சரண்போற்றி—மானையும் மழுவையும் ஏந்திய திருக் கரங்களையுடையவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம், காலனை காய்ந்தவா சரண்போற்றி— இயமனை உதைத்தவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம், தீநிறம் செய்யனே சரண்போற்றி—செந்நிற முடையவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம், காமனை செற்றவா சரண்போற்றி — மன்மதனை அழற்கண்ணு லெரித்தவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

மற்றைக் கடவுளர்போல நீ பொய்த் தேவனல்ல னென்பார் பொய்யிலா மெய்யனே என்றார். (கஎ)

தேவனேபிறர்க்கடிமையுற்றிலேன்சிந்தைநின்வசந்தந்ததன்றியு
நாவினாற்றினம்பரவிவாழ்த்துவேனாளுமென்குறைதீர்ப்பதார்கொலோ
காவன்மூவரண்கனல்கொளுத்திடுங்கருவைநம்பனேபோற்றிபோற்றியான்
பாவகாரியேயெனினுமென்னைநீபாதுகாப்பதுன்பண்பதாகுமே.

(இ-ள்.) தேவனே—தேவ தேவனே, பிறர்க்கு அடிமை உற்றிலேன்—மற்றத் தேவர்கட்கு ஆட்பட்டிலேன், சிந்தை நின்வசம் தந்தது அன்றியும்—எனது மனத்தை உன்வசந் தந்த தல்லாமலும், நாவினால் தினம்பரவி வாழ்த்துவேன்—எனது நாவினால் அனுதினம் உன்னைத் துதித்து வாழ்த்துவேன், நாளும் என் குறை தீர்ப்பது ஆரோ—(ஆதலால்)எந்நாளும் என் குறையைத் தீர்த்தருள்வது நின்னையன்றி யாரோ, காவல் மூன்று அரண்—காவலமைந்த திரிபுரங்களையும், கனல் கொளுத்திடும் கருவை நம்பனே—புன் முறுவலா லெரித்தருளிய திருக்கருவையிலெழுந்தருளிய இறைவனே, போற்றி போற்றி—வந்தனம் வந்தனம், யான் பாவகாரியே என்னின் உம்—நான் பாவத்தொழிலை யுடையனே யானும், என்னை—உன்னையன்றித் திக்கில்லாத என்னை, நீபாது காப்பது— நீ பாது காத்தல், உன் பண்பு ஆகும்—உனது கடனாகும்.

பண்பது அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (௯அ)

பண்பயிற்றிவண்டாடுகொன்றையம்படலைமார்பனேபோற்றியம்பிகை
கண்களித்திடத்தில்லைமன்றினிற்கடிநடம்புரிகடவுள்போற்றிபூஞ்
சண்பகச்செழுஞ்சோலைவாவிசூழ்தண்களாவனத்தடிகள்போற்றிவான்
வெண்பிறைக்கொழுந்திலகுவார்சடைவெள்ளைமேனியாய்போற்றிபோற்றியே.

(இ-ள்.) பண்பயிற்றி—இசைபாடி, வண்டு ஆடு—வண்டுகள் திளைக்கும், கொன்றையம்படலை மார்பனே—கொன்றைமாலையை யணிந்த திருமார்பனே, போற்றி—வந்தனம், அம்பிகை கண் களித்திட — உமையம்மை கண் களிக்க, தில்லைமன்றின் இல்— தில்லையின் கண்ணுள்ள பொன்னம்பலத்தில், கடி நடம் புரி—விளக்கம் வாய்ந்ததிருநடனஞ் செய்யும், கடவுள் போற்றி—கடவுளே வந்தனம், பூம் சண்பகம்செழும் சோலை— பொலிவுவாய்ந்த சண்பக விருக்ஷங்கள் நெருங்கிய செழித்தசோலையும், வாவி சூழ்—தடாகமுஞ் சூழ்ந்த, களாவனத்து அடிகள் போற்றி—களாவனத்தின் கீழ் எழுந்தருளிய அடிகளே வந்தனம், வான் வெண்பிறைகொழுந்து—விண்ணிலுலவும் வெள்ளிய இளஞ்சந்திரன், இலகுவார்சடைவெள்ளை மேனியாய்—விளங்கும் நீண்ட சடையினையும் வெள்ளிய திருமேனியையும் உடையவனே, போற்றி போற்றி — வந்தனம் வந்தனம்.

பூம்சண்பகம் அல் வழிக்கண் வருமொழிவல்லெழுத்துக்கு முன் இனவெழுத்துத் தோன்றுதல் "பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்" என்ற-சூ-ஆல். (௯௯)

வெள்ளைமேனியாய்போற்றியொப்பிலைமேவுமார்பனேபோற்றிபோற்றிபூங்
கள்ளவம்புதண்களவினீழலிற்கருணையங்கடற்கடவுள்போற்றிநா

[illegible]மொன்றிநின்றடிவழுத்திடவுதவிசெய்தவாபோற்றிநாவலர்
தென்னுசெந்தமிழ்க்கருவைமாநகர்ச்செல்வபோற்றிநின்சீர்கள்போற்றியே.

(இ-ள்.) வெள்ளைமேனியாய் போற்றி—வெள்ளிய திருமேனியையுடையாய் வந்தனம், ஒப்பனைமேவு மார்பனே போற்றி போற்றி—ஒப்பனை யம்மையோடு கலந்த திருமார்புடையவனே வந்தனம் வந்தனம், பூ—மலரில், கள் அலம்பு—மதுப் பெருக்கெடுத் தொலிக்கும், தண் களவின் நீழலில்—தண்ணிய திருக்களா நீழலில் எழுந்தருளிய, கருணையங் கடல் கடவுள் போற்றி—கிருபா சமுத்திரமாகிய கடவுளே வந்தனம், நான் — அடியேன், உள்ளம் ஒன்றிநின்று அடிவழுத்திட—மனம் ஒருப்பட்டு நின்று உன் திருவடியை வாழ்த்த, உதவிசெய்தவா போற்றி—அருள்செய்தவனே வந்தனம், நாவலர் தென்னு செந்தமிழ்—நாவல்லோர்பாடிய செந்தமிழ்ப்பாடல் பரவும், கருவைமா நகர்ச் செல்வ போற்றி—திருக்கருவை என்னும் பெருமை வாய்ந்த நகரில் எழுந்தருளிய அருண்ஞானச் செல்வனே வந்தனம், நின்சீர்கள் போற்றியே—உன்புகழுக்கோர் வந்தனம்.

புலவர் பாடும் பாட்டொலி என்றும் அறாததென்பார் நாவலர் தென்னு செந்தமிழ்க் கருவைமாநகர் என்றார். (௧௦௦)



திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றிற்று.





அன்பளிப்பு

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.